

Škrze Pannu Marii k Pánu Ježíši!

Malý katechismus

pravé pobožnosti k Panně Marii

s návodem ku přípravě na

zasvěcení se Panně Marii.

Dle blahoslaveného

Ludvíka Marie Grignona z Monfortu
sepsal

Vigil Dixner, kněz.

Z originálu s povolením spisovatelovým
přeložil

Indignus.

Máti, nikoliv já, nýbrž Ty!

Vše skrze Pannu Marii!

*

III. vydání.

Nákladem Správy „Vincentina“, domu milosr-
denství v Praze-Břevnově.

Nihil obstat.

Pragae, die 23. Novembris 1925.

Mons. Joannes Řihánek.
censor.

Imprimatur.

Pragae, die 19. Decembris 1925.

† *Antonius Podlaha.*
Episcopus Paphiensis.
Vicarius Generalis.

N. 15.376.

Tato knížečka
ještě zasvěcena a doporučena
SVATÉMU JOSEFU,
jenž jest
vzorem a ochráncem
pravé pobožnosti
K PANNĚ MARII A K PÁNU JEŽÍŠI.

V Meranu,
dne 19. března 1924.

V. P.

PŘEDMLUVA.

Svět je tak zle na tom, jako snad dosud nikdy. Tolik nevěry a nemravnosti i mezi katolickými národy. Způsobí Bůh nějakou změnu? Jistě. Kterak? Jako vždycky skrze Pannu Marii. Pán Ježíš musí a bude opětně panovati v srdcích lidských; obnoví svou vládu novým rozmachem úcty Mariánské, hlavně zavedením pravé pobožnosti. Tato obnova již započala a bude tiše a nenápadně pokračovati i ve všeobecném zmatku mezi národy. Pomalu, ale jistě. Chceš spolupůsobiti?

Před několika lety řekl Pán Ježíš k řeholnici nazvané Benigna Consolata: „Chci, aby lidská společnost znovu povstala.“ — K jiné omilostněné duši řekl r. 1914: „Má Matka přivede opět svět ke mně.“ Obě tyto věty obsahují základní myšlenku Bohem zamýšlené obnovy. Tato myšlenka zní:

S k r z e M a r i i P a n n u k P á n u J e-
ž í š i. —

Na tomto starém, opravdu katolickém základě, budovali svůj život a své působení všichni praví služebníci Boží. Ve všech dobách však byli svatí mužové a ženy, kteří se zvláště vyznamenali úctou Mariánskou.

K největším ctitelům Mariiným patří blah. Ludvík Maria Grignon z Monfortu, jehož vyvolila Božská Prozřetelnost k tomu, aby katolickou nauku o úctě k Panně Marii zvláště důkladně pochopil, vylíčil a rozšířil. To činil ústně při mnohých misích, písemně pak skrze svoji knihu: „O pravé pobožnosti k Panně Marii”.

Tato knížečka líbila se nesmírně papeži Lvu XIII. I při smrti skýtala mu pravá pobožnost největší útěchu. Papež Pius X. si ji tolik vážil, že ji měl před sebou při spisování svého proslaveného okružního listu o Neposkvrněném Početí. Hlavní myšlenky této knížečky vinou se jako zlatá nit celým tímto okružním listem. Rovněž Benedikt XV. cenil velmi tuto knihu. Podobně Pius XI. Mnozí církevní hodnostáři a učenci vyslovili se nadšeně o této knížce blah. Ludvíka z Monfortu. Tento malý katechismus podává to nejdůležitější o pravé pobožnosti.

Hleděl jsem co nejvíce, aby mně bylo porozuměno. Nemohl jsem však ušetřiti čtenáře vlastního přemýšlení, poněvadž jsem chtěl často málo slovy vyjádřiti nejhlubší myšlenky. Pak měla býti knížečka malou a lacinou. Proto se neboj malé námahy! Snaž se s modlitbou proniknouti krásy pravé pobožnosti. Zažiješ vždy více radostí. Zdá-li se ti ořech někdy býti tvrdým, snaž se ho rozlousknouti zuby tvého ducha a sladké jádro bude ti odměnou.

Při čtení a úvalách obracej se ustavičně ke Královně nebeské! Ona ti ulehčí pracné přemýšlení, otevře tvůj duševní zrak a hojně odmění tvou šlechetnou námahu. Rci: „Milá Máti, pomoz mně, abych tomu porozuměl, pokud to prospívá mé duši; pomáhej mně, abych si to pamatoval a v denním životě uplatňoval!“ Uč se čísti a přemýšleti modle se.

Kdyby se ti knížečka zalíbila, učiň také zbožnou vzpomínku za

s p i s o v a t e l e.

KRÁLOVNA SRDCÍ

Ú V O D.

1. Jaký jest účel pravé pobožnosti?

Chce skrze Pannu Marii bezpečně a jistě vésti duše k Pánu Ježíši.

2. Co působí?

Podporuje jako žádná jiná pobožnost:

- a) Úctu trojjediného Boha.
- b) Úctu svatého člověčenství Kristova, zvláště jeho Nejsv. Srdce.
- c) Úctu Mariinu.
- d) Úctu svatých.
- e) Spásu vlastní duše.
- f) Spásu jiných duší na zemi.
- g) Spásu duší v očistci.

3. V čem záleží?

- a) V zasvěcení se Marii Panně.
- b) Ve vroucím životě s Marií Pannou.

ZASVĚCENÍ SE MARIÍ PANNĚ.

1. Proč se zasvěcujeme Marii Panně?

Aby nás odevzdala Srdci Ježíšovu.

2. Proč se raději nezasvěcujeme samému Srdci Ježíšovu?

Poněvadž by Srdce Ježíšovo tolik od nás neobdrželo. Naše dary stávají se cennějšími prostřednictvím Marie Panny, kterou Bůh zvláště k tomu povolal. Ona nás a naše skutky očisťuje, ozdobuje a poskytuje náhradu za chyby a nedokonalosti. Užívá k tomu zásluh Ježíše Krista, svých vlastních zásluh a zásluh církve, nad nimiž rozhoduje. Tak se duše ušlechťuje a dobré skutky získávají na počtu i na ceně.

3. Nemohlo by Srdce Páně činiti samo to, co koná Marie P.?

Ovšem, že by Ježíš to mohl konati sám, kdyby chtěl. On však se sám podrobil tomuto pořádku. Chtěl se státi člověkem skrze

Marii Pannu a chce býti narozen a růsti v duších skrze Marii Pannu.

4. Proč odevzdal Pán Ježíš tento úřad své Matce?

Poněvadž Bůh chce spasiti lidi pomocí lidí. Jiné důvody pro to (a rovněž pro pravou pobožnost) jsou:

a) Vše, co nám zasloužil Pán Ježíš svou vlastní mocí a dokonale, zasloužila nám Panna Maria skrze něho a nedokonale, ale skutečně (Pius X.).

b) Jako Eva, žena, svedením Adama zabubila všechny lidi, tak žena, Marie Panna, skrze Pána Ježíše zachránila všechny lidi.

c) Čím více vážíme si Marie Panny, tím více vážíme si i důstojnosti a zásluh Pána Ježíše.

d) Pokora hledá prostřednici, jež přivádí k nejvyššímu svatému Spasiteli.

e) Kdo se úplně odevzdá v ochranu Marie Panny, jež byla tvorem, bude opravdu pln důvěry k Ježíši Kristu a Bohu.

f) Pán Ježíš chce sám svou Matku nejvíce ctíti a chce rovněž, aby nejvíce byla uctívána.

g) Panna Maria jest naší Matkou.

Hlavní důvod jest: I když Bůh nevyžaduje této pobožnosti, Pán Ježíš si ji sám přeje. Ten důvod dostačí.

5. Zasvětila se Marketa Alacouque také Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu?

Ovšem, ale Pán Ježíš jí pak řekl: „Viz, odevzdal jsem tě své Matce, aby tě připravila pro mé plány.”

Podobně musíš i ty se zcela odevzdati Marii Panně, chceš-li se státi vhodným nástrojem Srdce Ježíšova a zvláštním nástrojem milosti Boží.

6. Co zasvěcujeme Panně M.?

- a) své tělo,
- b) svou duši,
- c) své vnější dary,
- d) své vnitřní dary,
- e) dobré skutky.

7. Jak zasvěcujeme Panně Marii své tělo?

Když jí slíbíme, že nebudeme užívatí svého těla ke zlu, nýbrž k dobru. Podobně, že nechceme užívatí svých smyslů, totiž očí, uší, jazyka, rukou a nohou ke hříchu, nýbrž k dosažení požehnání Božího pro sebe a jiné.

8. Jak zasvěcujeme Panně Marii svou duši?

Když jí slíbíme, že v naší duši bude panovat milost Boží, a ne hřích, požívavost a náladovost. Totéž jí slíbíme pro mohut-

nosti své duše paměť, rozum a vůli. Matka božské milosti chce naší duši získati milostí. —

9. Jak zasvěcujeme Panně Marii své vnější a vnitřní dary?

Když jí slíbíme, že jich nebudeme užívatí ke zlému, nýbrž k dobrému.

10. Které jsou vnější dary?

Jsou to dobra, jež jsou mimo tebe jako dům, hospodářství, peníze, šaty, knihy a jiné věci.

11. Které jsou vnitřní dary?

Jsou to dobra v tobě samém jako nadání, schopnosti, umění, zkušenosti a ctnosti.

12. Jak zasvěcujeme Marii Panně dobré skutky?

Když jí odevzdáme veškerou jejich cenu.

13. O kterých dobrých skutečích se zde jedná?

O těch, které jsou dobré a zároveň záslužné. Aby však některý skutek byl pro nebe záslužný, jest nutno, aby se stal:

a) za přispění pomáhající milosti,

b) za spolupůsobení svobodné vůle,

c) ve stavu posvěcující milosti,

d) s dobrým úmyslem alespoň tak, abychom věděli, že nekonáme nic uedovoleného.

Tedy jest nutna znalost a vůle, milost pomáhající a stav milosti.

14. Jakou cenu mají dobré skutky?

Především jimi ctíme Boha. Dále má každý dobrý skutek cenu jako skutek pokání, prosby a zásluhy.

15. V čem záleží cena dobrého skutku jako skutku pokání?

Záleží v tom, že má moc odpykati časné tresty za hříchy. Každý hřích zasluhuje trest; smrtelný hřích zasluhuje trest věčný, všední hřích trest časný. Při svaté zpovědi se odpouštějí hříchy, z nichž se zpovídáme, ne však časné tresty. Obyčejně zasluhuje každý smrtelný hřích větší časný trest, který možno odpykati částečně zde, částečně v očistci (na př. zde nás stihne neštěstí, v očistci padesát let muk). Čím jest lítost menší, tím více časných trestů zůstává. Každý dobrý skutek však zmenšuje tento časný trest, zvláště obcování mši sv. a získání odpustků. To jest cena skutku jako pokání (dostiučinění nebo smíření).

16. V čem záleží cena dobrého skutku jako skutku prosby?

Záleží v tom, že svolává požehnání nebes pro tělo a pro duši. Každý dobrý skutek jest jako prosba, která něco vyprosí, něčeho dosáhne. Nejvíce dosahuje modlitba

prosebná, zvláště při mši svaté a ještě více sama mše svatá.

17. V čem záleží cena dobrého skutku jako skutku zásluhy?

Záleží v tom, že zde působí rozmnožení posvěcující milosti a v nebi zvýšení věčné blaženosti. To jest největší cena dobrého skutku. Tak i nejmenší dobrý skutek působí po celou, dlouhou věčnost.

18. Jak odevzdáváme Marii Panně tuto trojnásobnou cenu všech dobrých skutků?

Odevzdáváme Marii Panně skutky pokání a prosby, aby s nimi naložila dle své vůle, skutky zásluhy pak, aby je zachovala pro nás. To jest podstatný znak pravé pobožnosti.

19. Zasvěcují se i mariánští soddálové Matce Boží?

Ovšem, ale nevzdávají se práva rozhodovati o ceně svých dobrých skutků. Ani řeholníci a řeholnice se nevzdávají tohoto práva při skládání slibů.

20. Odevzdám-li cenu všech svých skutků i s odpustky Marii Panně, nebudu stát před soudcem při smrti s prázdnýma rukama a ne-

**b u d u o d s o u z e n n a n ě k o l i k
s e t l e t d o o č i s t c e ?**

**Nikoliv, poněvadž při tomto soudu bude
i Panna Maria. Ona:**

a) obměkčí věčného Soudce,

**b) nabídne Soudci z pokladu milostí, jež
spravuje, za tebe více, než ty bys sám mohl
nabídnouti. Kdo se Marii Panně zasvětil a
úplně odevzdá, jest na tom lépe, než kdyby
spoléhal sám na sebe.**

**21. O d e v z d á m - l i M a r i i P a n n ě
v š e c h n y o d p u s t k y, n e b u d o u
z k r á c e n í m o j i z n á m í a p ř í -
b u z n í v o č i s t c i ?**

**Nikoliv. Maria Panna zná tvé povinnosti
a přání a vyplní je lépe než ty sám. Jest
však dobře jí zvláště přednésti svá přání,
poněvadž se jí to líbí. Můžeš to učiniti tak-
to: „Milá Matičko, odevzdávám Ti všech-
no; prosím Tě však, přivlastni tyto odpust-
ky, tuto mši duši mého otce, představeným
atd.” —**

**22. J a k j e s t t o m u p ř i d o b r ý c h
s k u t c í c h p r o s b y ?**

Zcela podobně:

**a) Ty, tvoji příbuzní, známí a představe-
ní obdrží více, než když se modlíš bez Marie
Panny. Ona zná tvé povinnosti, přání a po-
třeby mnohem lépe než ty.**

b) Jest však dobře doporučiti zvláště Marii Panně tvé zvláštní záležitosti, jak ti je ukazuje milost Boží, tvé dobré srdce a tvé povinnosti. Učiň to takto:

„Milá Matičko, rozhoduj dle své vůle o mých dobrých skutcích a modlitbách vykonaných jako prosba. Ty víš lépe, čeho vyžaduje čest Boží a spása duší. Prosím Tě však o tuto milost: Vypros mně zdraví, přispěj mému otci v této nouzi a mému příteli v té důležité věci.”

23. Musím se potom ještě modlit k Bohu, Pánu Ježíši a svatým?

Ovšem a hojně, ale co nejvíce spojen s Marií Pannou, na př.:

„Nebeský Otče, já, Tvůj ubohý tvor, přicházím nyní k Tobě; přivádí mne k Tobě Panna Maria. Ona sama mne ozdobila zásluhami Tvého Syna, abych se ve slušnějším oděvu mohl před Tebou objeviti. Chci se k Tobě nyní modlití pln dětinné důvěry” ...

Také ke svatým se máš často obracet a je vzývat. Panna Maria ráda vidí, když my, dítky slzavého údolí, obcujeme se svými bratřími a sestrami v nebi. Ona jest Matkou všech nás.

24. Vzývá také církev často Pannu Marii a svaté?

Zajisté. Podívej se jen do misálu! Kněz při mši sv. ustavičně obnovuje spojení mezi sebou, věřícími, anděly, svatými v nebi a hlavně s Marií Pannou. Jak vznešená slova a názvy vždy vyslovuje, když jmenuje Pannu Marii. Při breviři a růženci jest tomu právě tak.

25. J a k ý m p r á v e m s e n a z ý v á t a t o p o b o ž n o s t p r a v o u ?

Blahoslavený Ludvík zvolil toto jméno z těchto důvodů:

a) Především netvrdí, že každá jiná pobožnost k Panně Marii jest nepravou; vždyť bez této pobožnosti mnozí křesťané ctili správně Pannu Marii, ano, stali se velikými světci. I bez této pobožnosti možno dosíci vysokého stupně dokonalosti, ale obtížněji. Blah. Ludvík tvrdí plným právem, že touto pobožností se dospěje snáze a jistěji k dokonalosti. Bůh nám přece dal svou Matku k tomu, aby nám usnadnila cestu k němu. Čím větší pobožnost k Panně Marii, tím snažší cesta. V tomto smyslu jest naše pobožnost pravou, poněvadž nejsnáze a nejjistěji vede k cíli.

b) Aby naznačil, že při této pravé pobožnosti nestává tak snadno nebezpečí upadnutí do nepravé pobožnosti. Klamnou by byla pobožnost k Panně Marii, kdyby někdo myslil, že při ní může hřešiti do libosti.

P o z n á m k a: Když hříšník, mající sla-

bou vůli opětovně k Panně Marii pospíchá a ji prosí, aby mu vyprosila kajícnost a polepšení, uctívá Pannu Marii dobře a správně. Setrvá-li v této pobožnosti, posílí se jeho slabá vůle vlivem Rodičky Boží.

c) Aby naznačil, že tato úcta uctívá Pannu Marii v nejvyšším stupni, uctíváme Pannu Marii tak, jak si toho vlastně zaslouží.

d) Aby označil, že touto pobožností co nejvíce uctíváme Pána Boha a Ježíše Krista. Pravá úcta k Marii Panně musí směřovati k Pánu Ježíši a horliti více pro čest Boží než pro vlastní prospěch. To se děje právě zde. Člověk se úplně odevzdává do vůle Boží skrze ruce Marie Panny. Toť hlavní účel zasvěcení se Panně Marii.

26. J a k s e m á m z a s v ě t i t i M a t c e B o ž í ?

Nejlépe učiníš, budeš-li se řídit radou blah. Ludvíka z Monfortu.

27. J a k o u r a d u d á v á b l. L u d v í k ?

a) Vyber si pro zasvěcení vhodný den, nejlépe Mariánský svátek.

b) Připravuj se na ně třicet dní předem.

c) Ve svátek Mariánský přistup ke sv. přijímání a hned po něm (nebo aspoň téhož dne) se pomodli krásnou zásvětnou modlitbu, kterou blah. Ludvík k tomu cíli složil. —

d) Obnov zasvěcení a přípravu každoročně jako po prvé.

28. Co mám konati po těch třicet dní přípravy?

Musíš denně: 1. rozjímati, 2. se modlití.

12 dní rozjímej o zlobě a klamu světa, abys ho důkladně poznal a zbavil se světského smýšlení.

6 dní uvažuj o sobě, své ubohosti a hříšnosti, aby ses lépe poznal a sobě nedůvěřoval.

6 dní rozjímej o přednostech Marie Panny, abys ji lépe poznal a v ní důvěřoval. Ó, jak velmi miluje Bůh Pannu Marii!

6 dní rozjímej o úřadě, důstojnosti a lásce Ježíše Krista, abys ho lépe poznal a klidně se mu odevzdal skrze Marii Pannu.

29. Platí zasvěcení i když mnohé z uvedeného vynechám?

Zasvěcení platí, máš-li jen vůli je vykonati. Radím ti však, abys přípravu k němu budoucího roku vykonal ještě lépe. Tvá horlivost musí růst rok od roku. Abys svou horlivost obnovil, můžeš se modlití zásvětnou modlitbu častěji v roce.

VROUCÍ ŽIVOT S PANNOU MARIÍ.

30. V čem záleží vroucí život s Pannou Marií?

V tom, že vykonáš zasvěcení.

31. Jak tomu mám rozuměti?

Odevzdal jsi své tělo, duši, své statky a cenu svých dobrých skutků Synu Božímu skrze Marii Pannu. Shbiti značí také zachovávat. Nyní musíš užívatí svého těla, své duše a statků tak, aby Pán Ježíš a Panna Maria měli z toho radost. Proto, má-li odevzdání tvých dobrých skutků míti nějaký smysl, musíš také skutečně konati dobré skutky. Kdybys dobrých skutků konati nechtěl, pak bys dal Marii Panně pro jejího Syna jen prázdný košík. Žij tedy a jednej ve spojení s Marií Pannou tak, aby Pán Bůh měl z toho radost.

32. Čeho je k tomu třeba?

**Musíš vše konati
skrze Marii Pannu**

s Marií Pannou
v Marii Panně
pro Marii Pannu.

33. Co značí tato slova ?

Do těchto slov krátce shrnul blah. Ludvík z Monfortu své učení o životě ve spojení s Marií Pannou. Abys snáze pochopil a si zapamatoval jejich smysl, můžeš si vzpomnouti na čtyři podmínky, jež musí mít každý záslužný skutek.

34. Které jsou ty čtyři podmínky, jež činí dobrý skutek záslužným pro nebe ?

- a) milost pomáhající,
- b) svobodná vůle,
- c) posvěcující milost,
- d) dobrý úmysl alespoň v nejnižším stupni.

35. Jak si důkladněji vysvětlím celou souvislost ?

a) Pomáhající milost Ducha svatého musí ve mně započítí, pokračovati a dokončiti dobrý skutek, nedostatky musí nahraditi zásluhy Ježíše Krista; všeho toho dosahuji zprostředkováním Panny Marie nebo skrze Marii Pannu.

b) Poněvadž Bůh nikoho nenutí, musí má svobodná vůle spolupůsobiti tak, jako Maria Panna věrně spolupůsobila s milostí

Boží. Musím spolupracovati, spolupůsobiti dle vzoru Marie Panny, nebo s Marií Pannou. —

c) Aby skutek byl záslužným, musí se státi ve stavu posvěcující milosti Boží, musím býti živým (ne mrtvým) údem tajemného těla Ježíše Krista a tak zároveň žíti v Panně Marii. Blah. Ludvík z Monfortu píše: „Kdo chce býti údem Ježíše Krista, musí býti utvořen v Marii Panně” . . . Svätý Augustin tvrdí dokonce, že v tomto světě všichni vyvolení jsou uzavřeni v lůně Panny Marie. Čím světlejší bude trvalý stav mé duše, tím vroucněji se duše spojuje s Kristem a Pannou Marií.

d) Aby byl nějaký skutek dobrým, musím míti při jeho konání dobrý úmysl. — K tomu stačí, aby měl skutek rozumný účel a žádný zlý úmysl tě nevedl k jeho vykonání. Ale skutek má tím větší cenu, čím lepší jest úmysl a čím živěji naň myslím. Nejlepší úmysl jest čest Boží a spása duší, nebo láska k Pánu Ježíši, který chce a hledá čest Boží a spásu duší. Toho úmyslu dosáhnou snadno a jistě, odevzdám-li se Panně Marii, neboť ona očišťuje můj dobrý úmysl. Stačí, pomyslím-li si: „Vše pro Pannu Marii!” Pak ona opatří další.

36. Jak mohu uplatniti na sobě tuto nauku?

Tím, že se naučíš modliti, pracovati a

trpěti s Pannou Marií. K tomu cíli ti dám nyní malý návod.

Vše skrze Pannu Marii!

a) Denní dílo. Pečuj o hojný příliv milosti pomáhající. Proto neumdlévej a pros o ni opět a opět. „Jest nutno vždy se modliti a neustávatí,” řekl Pán. Ráno tedy modli se takto: „Milá Matičko, chci se dnes varovati zlého a činiti mnoho dobrého. Nemohu však, nepomůže-li mně opět Pán Bůh. Poněvadž ale Ty spravuješ všechny milosti Boží, uděl mně jich tolik, abych nehřešil a aby má práce byla bohumilá a záslužná.” Během dne často opakuj: „Maria pomoz!” Večer řekni: „Ó Maria, ač jsem shůry obdržel milosti, chybil jsem častěji (hněvem, neupřímností, leností...); mé dobré skutky a má práce byly plny nedostatků. Prosím Tě, vypros mně odpuštění hříchů, náhradu za mé nedostatky a nové milosti pro zítřek. Tvůj Syn vše odpykal, smířil a zasloužil. Pomoz mně nyní vzbuditi lítost a předsevzetí!”

b) Mše svatá, svaté přijímání, svatá zpověď, růženec. Napřed povzdechni: „Ó Maria, pomoz mi, bez Tebe nemohu se modliti!” Po pobožnosti řekni: „Nahraď to, v čem jsem chybil!”

c) Důležitější skutky. Vykonej je, modle se! —

d) Blíží-li se neštěstí, zvolej: „Maria Panno, rozestři svůj plášť a učiň mně z něho útulek...”

Hlavně, hrozí-li hřích, modli se, dokud nebezpečí nepomine!

e) Klesl-li jsi do hřichu, nezůstávej v něm, nýbrž řekni: „Matičko, Tvé dítě kleslo. Pomož mně opětně vstáti!”

f) Upadl-li jsi do neštěstí, nebo jsi-li nemocen, řekni: „Matičko, Tvé dítě jest v nouzi, jest nemocno. Vysvobod' mne z té nouze, z nemoci. Pomož mně, abych zůstal silným a trpělivým, aby měl Pán Bůh ze mne radost a já zásluhu!”

g) V radosti řekni: „Matičko, pomoz mi děkovati!”

Vše s Pannou Marií!

S milostí pomáhající musí spolupůsobiti svobodná vůle. Abys vůli snáze k tomu pohnul, pohlédni na Marii Pannu a konej to jako ona. Jdeš-li do chrámu, buď zbožný jako Panna Maria. Při práci buď pilný jako Panna Maria. V utrpení buď statečný. Rozjímej, následuj život Ježíšův jako Panna Maria. Hlavně pak nauč se od Marie Panny:

a) p o k o r n é, p e v n é v í ř e. Této se vlastně od Pána Ježíše ani nemůžeme naučiti, poněvadž i jako člověk požíval patře-

ní na Boha. Kde však začíná patření, přestává víra. Za to však zanechal v Panně Marii nejkrásnější příklad hluboké, živé víry. Následuj ji a pros ji o takovou víru. Dětinná víra se jeví hlavně v modlitbě. — Mluv s Bohem jako se svým Otcem! Tak nás přece učil Pán Ježíš: „Otče náš, jenž jsi . . .”

b) l á s c e k č i s t o t ě a k p a n i c t v í. Panictví stojí mnohem výše než manželství. Pros Marii o porozumění. Snad tě dokonce volá k panictví. Jsi-li jinochem nebo dívkou, i když nevstoupíš do kláštera, můžeš si ve světě získati krásný věnec panictví. Pohleď na Marii Pannu! Jak je vznešená, jak je krásná! I když ty sám nejsi povolán k panictví, snad je povoláno tvé dítě? — Ovšem pak zachovávej čistotu svého stavu! Klesl-li jsi, neztrácej odvahy; zachraň, co se dá zachrániti! Dlouhé pokání může mnoho zpět získati.

c) s t a t e č n o s t i v u t r p e n í. Dostaví-li se chudoba a nouze, pohlédni na sv. Rodinu v Egyptě! Co tam bídy, hladu a opuštěnosti! Přijde-li utrpení a bolest, pohlédni na Marii, Královnu mučedníků! Co utrpení a muk srdce po celý život! Jak velice trpěla, ale jak odhodlaně, a uo radostně, jako pravá Matka Ježíše Krista.

d) v š e m o s t a t n í m c t n o s t e m. — Pros ji o pomoc a pozoruj, jak ona všechny ctnosti koná.

Vše v Panně Marii!

Abys žil v Panně Marii — jako žije květ ve světle slunce — musíš se vlastně starati jen o to, abys byl ve stavu posvěcující milosti Boží. Kdybys někdy na neštěstí upadl do těžkého hříchu, pospěš rychle k Matce své a rci: „Milá Matičko, zasloužil jsem trest, ale prosím Tě, odpusť mi a pomoz mně smířiti i Boha Otce. Vlož mně do srdce upřímnou lítost!“ Pak se pomodli dokonale lítost, lituj svého pádu z lásky k Bohu a Pánu Ježíši, slib sv. zpověď a upřímné polepšení a vše jest opět v pořádku. Můžeš opětně žíti v Panně Marii.

Chceš-li však ještě dokonaleji žíti v Panně Marii, pak musíš chrániti své roucho posvěcující milosti i od poskvrny všedního hříchu. Jakmile upadneš do všedního hříchu, musíš ho rychle litovati a umíniti si, že se polepšíš.

Tvůj život bude ještě vroucněji spojen s Pannou Marií, bude mnohem cennějším a záslužnějším, budeš-li statečně se snažiti, aby ses varoval i nedokonalostí. Nejdokonaleji ovšem ji budeš následovati, až tě ovládne smýšlení a jednání Mariino. Pak ovšem stojíme na stupních neobyčejné svatosti, o které obyčejní lidé nemají ani pojmu. —

Chceme však konati, co dovedeme. Nevíme totiž, jak daleko můžeme dospěti ve

spolku s Pannou Marií. Proto řekni často ke své Matce: „Ó Maria, dej, ať den ode dne, rok od roku pokračuji na cestě spojení s Tebou! Milá Matičko, chceš-li jen, můžeš ze mne učiniti světce. A i kdybych byl zločincem, můžeš ze mne v krátké době učiniti světce, jako na Golgotě hříšník na pravici se jím stal na Tvou přímluvu. Učiň i ze mne světce! Dej alespoň, abych zemřel jako světec!”

Vše pro Pannu Marii!

Toť poslední, nejvyšší a nejkrásnější. Teprve toto korunuje vše předešlé! Ono zprostředkuje dobrý úmysl a dává odpověď na otázku: Proč a k čemu milost pomáhající, proč svobodné spolupůsobení, proč posvěcující milost? Odpověď zapěli andělé nad jeslemi; zní: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!” Ano, čest Boží na prvním místě, a náš pokoj, naše štěstí zde i tam na druhém místě, toť cíl stvoření, vykoupení a posvěcení, toť náš životní úkol, toť také cíl pravé pobožnosti: čest Boží, náš pokoj. Proto se modlíme, žijeme, umíráme. Obojí chce, hledá a nalézá po Bohu nejlépe Panna Maria. Proto žij a pracuj pro Pannu Marii a tak žiješ a pracuješ nejlépe pro Boha a svatý pokoj.

Pamatuj často na svůj cíl a řekni: „Proč chci zůstatí hodným a státi se ještě hodněj-

ším? Proč chci zachrániti i jiné duše? Nejprve, abych Boha uctil. Proč se mám cvičiti v pravé pobožnosti a ji šířiti? Především, abych Boha uctil. Neboť něco vyššího a krásnějšího než Bůh vůbec není." To nesmíš nikdy zapomenouti! Teprve v druhé řadě přichází spása duše vlastní a ostatních duší.

Prostřednicí jest i při tom Panna Maria. Pomysli si: „Z lásky k Panně Marii chci zůstatí hodným, pracovati, vychovávatí dítky atd." — další opatří sama Matka Boží. Ona zná a horlí pro čest Boží a spásu duší mnohem lépe než my. Leč musíš také ty často říci: „Vše pro Nejsvětější Srdce Ježíšovo!" (300 dní odpustků) nebo „Můj Bože, vše z lásky k Tobě." Láska jest jádrem dobrého úmyslu. Čím více úkonů lásky člověk na zemi vzbudí, tím více bude zářiti na věčnosti. Kdybys však tyto úkony vzbudil bez Marie Panny, zůstaly by chladnými.

Proto tedy: Vše pro Pannu Marii, abys žil pro Boha, pro svaté člověčenství Ježíšovo, svaté v nebi, pro duše na zemi a v očistci. Vše pro Pannu Marii!

Čest Boží, náš pokoj skrze Pannu Marii, s Pannou Marií, v Panně Marii, pro Pannu Marii!

P o z n á m k a: Výklad těchto čtyř slov jest mnohem hlubší u blah. Ludvíka. Proto čti, možno-li, tu zlatou knihu!

37. Nebylo by dobře, kdyby všichni, kteří takto Pannu Marii ctí, se spojili vespolek?

Ovšem, a již se stalo. V Římě bylo založeno arcibratrstvo, které soustřeďuje jednotlivá bratrstva na mnohých místech založená. Jmenuje se: „Arcibratrstvo Panny Marie, Královny srdcí, v Římě“. Panna Maria má jako Královna vládnouti v našich srdcích. Pro kněze jest v Římě zřízen „Spolek kněží Panny Marie, Královny srdcí“.

38. Co musí konati ten, kdo chce býti přijat?

a) Přihlas se u zplnomocněného kněze nebo jeho zástupce.

b) Oznam mu, kterého dne se chceš zasvětit Panně Marii a vstoupiti do arcibratrstva.

c) V ten den se pomodli zásvětnou modlitbu a oznam knězi, že jsi tak učinil. On tě zapíše do seznamu.

d) Nos bratrskou medailku na znamení, že jsi sluhou Mariiným. Řeholníci, nosící na řeholním rouchu kříž, nepotřebují zvláštní medailky.

39. Které bratrské pokladny jsou předepsány?

Žádné. Proto mohou i řeholní osoby vstoupiti bez obtíží. Hlavní věcí jest, aby

ses naučil ve spojení s Pannou Marií modlití, pracovati a trpěti.

40. Která modlitbička se zvláště doporučuje?

Ta, která jest vyňata z pojednání blah. Ludvíka a jež obsahuje i ducha pravé pobožnosti. Jest obdařena odpustky 300 dní pro členy po každé, když se ji pomodlí. (Výnos 18. XII. 1913.) Zní takto:

„Jsem úplně Tvým, a vše, co mám, náleží Tobě, můj lásky nejhodnější Ježíši skrze Marii, Tvou svatou Matku!”

41. Jaké výhody poskytuje toto bratrstvo?

a) Spojuje tě se mnoha tisíci velikých ctitelů Mariánských od papeže, neb kardinála až k poslední služce.

b) Poskytuje ti podíl na všech modlitbách, dobrých skutcích a utrpení všech členů.

c) Poskytuje příležitost k získání mnohých odpustků, které jsou označeny v bratrské knížce.

d) Bude ti ve smrti neobyčejně velikou útěchou.

e) Provází tě i do očištění, neosvobodí-li tě od něho, což jest snadno možným při tolika členech.

f) Uvede tě vysoko do nebe, namáháš-li se aspoň poněkud býti dobrým členem.

g) Zaručuje ti již na zemi zvláštní ochranu Panny Marie.

Ostatní výhody byly označeny při otázce b). Kněží mají některé výsady a po každé 300 dní odpustků, kdykoliv řeknou: „Náležím úplně Pánu Ježíši skrze Pannu Marii.“ (13. II. 1907.)

S k r z e M a r i i k J e ž í š i !

NÁVOD KE PŘÍPRAVĚ NA ZASVĚCENÍ SE PANNĚ MARIÍ.

Poněvadž blahosl. Ludvík Maria přeje si třicetidenní přípravu na zasvěcení se Panně Marii, následují některé myšlenky k rozjímání pro každý den.

**Dvanácte dní, abys poznal svět
a naučil se jím pohrdati.**

První den. Bezcharakternost.

„Cizoložníci, nevíte-li, že přátelství s tímto světem jest nepřátelství s Bohem? Jakub 4, 4.

(Pomodli se Zdrávas Maria.) Cizoložný drží se dvěma. Vlažný křesťan zahrává si s Bohem a s ďáblem. Tato bídná bezcharakternost jest bohužel všeobecnou. Člověk takový chce, aby Bůh zůstal dobrým Pánem, ale také nechce svět zcela zavrhnouti, jak si žbaběle namlouvá. Tato vlažnost jest Bohu ošklivostí. Proto se rozhodni! Jdi k Panně Marii a dej se od ní dovésti k Pánu Ježíši.

C t n o s t : Rozhodni se!

M o d l i t b a : Ó Maria, nauč mne poznati klamnost světa a pomoz mně, bych se ho odhodlaně odřekl.

Druhý den: P o ž í v a v o s t.

„Všecko co jest ve světě, jest žádost očí a pýcha života.“ — I. Jan 2, 15.

(Zdrávas Maria.) Zde jest obsažena veškerá nádhera, kterou jsou opojeni světští lidé. Žádost, žádost a pýcha. Dívka sní o hochovi, otec o měsíci peněz, matka o budoucnosti plné nádhery a krásy. Žádost a opět žádost a pýcha. Střed celého tohoto kruhu tvoří zlato; proto celý svět tancuje okolo zlatého telete. Běda tomu, kdo se dá strhnouti! Varuj se požívavosti, která tě vždy více oddaluje od Boha!

C t n o s t : Buď spokojený s málem a skromný!

M o d l i t b a : Ó Maria, chraň mne před jedovatou požívavostí!

Třetí den: B e z m y š l e n k o v i t o s t.

„J s o u n e m o u d ř í a n e p o ř á d n í.“
Řím. 1, 31.

(Zdrávas Maria.) — a) Nemoudří. Lidé vůbec nemyslí. Bojí se klidné, vážné úvahy. Chtějí jen slepě užívatí.

b) Nepořádní. Myslí-li přece, myslí nesprávně. Více na tělo než na duši, více na časné než věčné. Udělej si volno, abys mohl poněkud přemýšlet, čili rozjímati.

Ctnost: Miluj rozumnost a uč se mysliti!

Modlitba: Ó Maria, vypros mně velikou lásku k rozjímání!

Čtvrtý den: Nevěra.

„Pokrytci, tvářnost nebe a země umíte zkoumati, proč ale sami od sebe nesoudíte, co jest spravedливо? Lukáš 12, 55.

(Zdrávas Maria.) Lidé tohoto světa mají ovšem rozum, ale neužívají ho k vážným úvahám o pravdách a pohnutkách víry. — Hledají vždy jen samé výmluvy, aby nemusili věriti. Vše, co zdánlivě mluví proti víře a církvi, shledávají a rádi tomu věří. Ale dobré, poctivé knihy si nekoupí, té se bojí. Ó, jací jsou to pokrytci! Není větších pokrytců nad nevěrce. Ale běda jim! Kdo nevěří, bude odsouzen. Marek 16, 16.

Ctnost: Věř rád a rozhodně!

Modlitba: Ó Maria, vzore pravé víry, pomoz mně věriti!

Pátý den: Nečistota.

„Oni neoslavili Boha, proto Bůh je vydal v žádostech srdce

jejich v nečistotu, takže hanobili těla svá na sobě samých." K Řím. 1, 24.

(Zdrávas Maria.) Poněvadž nechtějí mysliti a věriti, odnímá jim Bůh světlo své milosti, takže upadají vždy hlouběji. Nena-
hlížejí sami ani, že tělo není pro smilství. I. Kor. 6, 13. Jak smutně to dnes vypadá! Se všech stran vane morový zápach omamné smyslnosti: z očí, řečí, písní, oděvu, kina, tance a divadla. Jak krásné jest naproti tomu panictví! Snad tě Panna Maria k němu volá? Buď vždy čistým ve svém stavu!

C t n o s t : Utíkej před změkčilou smyslností!

M o d l i t b a : Ó Panno panen Maria, vypros mně velikou lásku ke sv. čistotě!

Šestý den: N e p o s l u š n o s t.

„J s o u n e p o s l u š n í." K Řím. 1, 20.

(Zdrávas Maria.) Všude zaznívá volání po svobodě. Volají však po nepravé svobodě; chtějí býti svobodni v konání zla. Prává, královská svoboda záleží v síle dobrovolně chtějí dobré a šlechetné. Proto řeholní osoby dobrovolně si volí královskou cestu poslušnosti Boha a jeho zástupců. Poslušnosti svět nezná. Všude vzpoury, povstání, klamná svoboda vtírající se až do dětských pokojů. Lidé chtějí býti svobodni a jsou otroky smyslnosti a pýchy.

C t n o s t : Buď poslušný!

M o d l i t b a: Ó Maria, vypros mně porozumění a lásku k poslušnosti.

Sedmý den: N e v d ě k.

„B u d ě t e v d ě č n í !” Kolos. 2, 25.

(Zdrávas Maria.) Lidé světáctí chtějí býti považováni za šlechetné; jsou však velmi nešlechetní. Ano, nejsou ani vděční. Dovedou ovšem Pánu Bohu nadávati a se rouhati, nenapadne jim však vůbec, aby dobrotivému Otci nebeskému poděkovali. Přijímají dobrodiní Boží tak, jako by jim patřila. Místo aby děkovali, užívají darů Božích k tomu, aby Pána Boha uráželi. Jak je to smutné!

C t n o s t : Buď vděčný!

M o d l i t b a: Ó Maria, nedopusť, abych reptal a naříkal, nýbrž pomoz mně, abych byl vděčným!

Osmý den: D r z o s t.

„J s o u d r z í !” Řím. 1, 30.

(Zdrávas Maria.) Lidé jsou velmi drzí.

1. Jsou drzí k Bohu. Konají beze studu, co Bůh zakázal. Domýšlivě posuzují jeho nařízení a dopuštění. Jsou drzí, nesmírně drzí.

2. Jsou drzí k zástupcům Božím. Každý domýšlivě zasedá na soudnou stoličku a soudí biskupy, kněze a představené. Jak dovolenými dovedou býti lidé,

3. Jsou drzí ke spolubližním. Pro své slabosti chce mít každý shovívavé porozumění a něžné ohledy; pro bližní nikoliv. Není to dovolenost?

Ctnost: Bud' skromný!

Modlitba: Ó Maria, vypros mně pravou pokoru!

Devátý den: Bezcitnost.

„Jsou bezcitní, nemilosrdní.“
Řím. 1, 30.

(Zdrávas Maria.) Lidé světského smýšlení jsou dnes v dobré náladě: darují dítěti obnošený šat, za přání starou, nepotřebnou ozdobu; nalézají pro vyžilou světačku samé omluvy a považují se za vzor šlechtnosti; zítra však ve špatné náladě utrhají se na služku, ukazují chudým dveře, rozčilují se nad svedenou dívkou, ač lituje svého pádu a chce se polepšiti. Bud' opatrný v posuzování a měj otevřené srdce a ruku pro trpící spolubratry.

Ctnost: Bud' dobrotivý!

Modlitba: Ó Maria, vypros mně vřelé, dobrotivé srdce.

Devátý den: Pomstychtivost.

„Neodplacujte zlým za zlé!“
1. Petr 3, 9.

(Zdrávas Maria.) Pomstychtivost vládne všeobecně ve světě. Lidé ani nepozorují, jak

jest nešlechetná a nízká. Pomstychtivý se raduje z neštěstí bližního, ač nemá z něho prážádného užitku. Jak jest to ošklivé! Pomstychtivost však se vplíží všude, i do klášterní cely. Zpytuj se bedlivě a buď opatrný. Není to vždy svatá horlivost pro čest Boží, jež klade tvrdá slova na jazyk.

C t n o s t : Buď mírný a smířlivý!

M o d l i t b a : Ó Maria, vypros mně ducha pravé mírnosti a smířlivosti!

Jedenáctý den: O h l e d n a l i d i .

„Proto se diví, rouhajíce se, že s nimi neběháte k témuž výlevu hýřivosti.“ 1. Petr 4, 4.

(Zdrávas Maria.) Svět se řítí do propasti hříchu a pak do propasti pekelné. Kdo nejde s ním, neujde posměchu. Bohužel dají se mnozí zastrašiti a svěsti. Lidské ohledy jsou všeobecným zlem. Ty však na ně nedbej! Když se ti svět posmívá, ctí tě za to každý dobrý člověk a Pán Bůh. Také chvála tvého vlastního svědomí tě hojně odškodňuje za posměch a potupu lidí světáckých. Nedej se zastrašiti! Přidrž se pevně Panny Marie a pravé pobožnosti k ní, ať mluví kdokoliv proti ní.

C t n o s t : Pohrdej ohledem na lidi!

M o d l i t b a : Ó Maria, vypros mně mužnou odvahu!

Dvanáctý den: Pomíjitelnost světa.

„Svět pomíjí v žádost jeho.”
1. Jan 2, 17.

(Zdrávas Maria.) Svět jest pln klamu. Lidé světáčtí lžou, pozemské statky klamou; jen Bůh nelže, jen věčnost neklame; jejich statky jsou pravé, trvalé a jisté.

**Ó marnosti všech marností,
jak vše jest přec jen marností!**

**Čas ubíhá tak rychle sám,
svět celý jest jen miam a klam;
má strach před tím, co prospívá,
klamným se modlám klanívá!**

**Ty's světe, klamným leskem zván.
Jak budeš jednou oklamán!
Ó marnosti všech marností,
jak vše jest přec jen marností!**

**Jen jedno není marností:
Veliké slovo „věčnosti!”**

**Toť den, jenž nikdy nemine,
neb slunce běh tam neplyne.
Toť noc, jež délky neztratí,
neb slunce tam se nevrátí.**

**Ó věčnosti, tvůj hromu hlas
zní mocně v srdci zas a zas;
slovo bědy i blahosti:
Ó věčnosti, ó věčnosti!**

C t n o s t: Mysli na věčnost!

M o d l i t b a: Sladké Srdce Mariino, zachraň mne a povznes k nebi! (Odpustky 300 dní po každé. Pius IX. 1852.)

Šest dní, aby ses naučil sebe znáti
a sebou pohrdati.

Třináctý den: Vlastní bída.

„Zaplačte s kvílením nad bídami svými.“ Jakub 5, 1.

(Zdrávas Maria.) Nesmíme důvěřovati světu, poněvadž jest zlý, nesmíme však důvěřovati ani sobě, poněvadž jsme slabí. — Jsme jen tvorové, ubohé, křehké bytosti, a sami ze sebe úplně neschopni vykonati něco nadpřirozeně dobrého. Raději konáme zlo než dobro, a přece příliš si důvěřujeme. To jest naše největší chyba. Téměř všechno zlo na světě pochází z klamně sebedůvěry, téměř všechno dobro z důvěry v Boha, jež se tak výtečně ukazuje v pokorné prosbě: Proto musíme se naučiti především cítiti svou ubohost. Čím lépe se tomu naučíme, tím raději budeme se utíkat k Pánu Ježíši a prostřednici všech milostí Panně Marii.

C t n o s t: Uč se nedůvěřovati si!

M o d l i t b a: Ó Maria, vypros mně hluboké poznání mé ubohosti.

Čtrnáctý den: Co jsem ?

„Ty, kdo jsi ?” Jan 1, 19.

(Zdrávas Maria.) Tato otázka platí i pro mne. Jsem:

1. Tvor Boží. Sám ze sebe nejsem nic, úplně nic. Duše a tělo mají původ od Boha.

2. Zkažený tvor Boží. Hřích dědičný pokazil mou přirozenost již v Adamovi, od něhož jsem ji zdědil. Od té doby jsem nakloněn ke zlému. Mými vlastními hříchy se vše ještě více zhoršilo.

3. Mé tělo jest hrstka prachu; brzy bude pokrmem červů.

4. Má duše je snůška ubohostí, znetvořený obraz Boží, duch ovládaný tělesností. To jest duše bez milosti.

Ctnost: Věř pevně, že tvá porušená přirozenost je ubohá.

Modlitba: Ó Maria, dej mně poznati, jak ubohým stvořením jsem bez milosti!

Patnáctý den: Co mohu konati ?

1. Mnoho zlého.

**„Poznávám svou nepravost.”
Žalm 50.**

(Zdrávas Maria.) Tak promluvil pokorný David. Hřích jest to jediné, s čím Bůh spolu nepůsobí. Bohužel vím to příliš dobře. Chci rozjímati o svých hříších.

a) Jejich velikost. Snad jsem se dopustil i hříchu těžkého. Hřích těžký jest dobrovolné odvrácení se od Boha. Bylo velmi ošklivým, že mně má žádostivost — snad to bylo jen zvířecí ukojení vášně — byla milejší než nebeský Otec.

b) Jejich počet. Snad bylo v mé duši více hříchů, než mám vlasů na hlavě.

c) Jejich opakování. Ač mně nebeský Otec odpustil, snad jsem ho opětně a snad častěji vypudil ze své duše.

C t n o s t : Dokonalá, pokorná lítost.

M o d l i t b a : Ó Maria, vypros mně ošklivost nade mnou samým a poctivou, upřímnou lítost nad hříchy.

Šestnáctý den: C o m o h u ?

2. Málo dobrého.

„Beze mne nemůžete ničeho činiti.“ Jan 15, 5.

(Zdrávas Maria.) a) Varovati se zlého. Bez milosti Boží nemůže nikdo se delší dobu varovati smrtelného hříchu; tím méně všedního hříchu.

b) Konati dobré. Bez milosti Boží nemůžeme učiniti nic napřírozeně dobrého. Vůbec nic; ani mysliti něco dobrého, ještě méně se modliti, věřiti, doufati, milovati.

c) Konati záslužné skutky. K vykonání záslužného skutku jest třeba milosti posvě-

cuující a pomáhající. Schází-li jedna, nemá skutek ceny pro věčnost.

d) Působiti požehnaně. Nemohu-li bez milosti Boží ničeho sám u sebe, mohu ještě méně u jiných. Kněží, spisovatelé, rodiče, učitelé, vychovatelé, vůdci národa nemohou vykonati bez milosti Boží nic nadpřirozeně dobrého na světě. Zhola nic.

C t n o s t. Uznej svou úplnou neschopnost ve věcech nadpřirozených.

M o d l i t b a. Ó Maria, dej, abych si vážil všeho nadpřirozeného, a správně uznal, že vše závisí od milosti!

Sedmnáctý den: C o m á m ? Málo. ♡

„J á p a k j s e m u b o ž á k a c h u ď a s.
B o ž e, n a p o m o c m n ě p ř i s p ě j !”
Žalm 69, 6.

(Zdrávas Maria.) Bůh rád pomáhá svou milostí. Ale snad jen málo, poněvadž mu překážíme. Uvaž jen své dobré skutky:

1. Jest jich málo. Snad máš více zlých myšlenek, slov a skutků, než dobrých. — Vzpomeň hlavně na tolik těkavých myšlenek a marných slov.

2. Jsou plny chyb. Těch málo dobrých skutků jest poskvrněno mnohými chybami. Při modlitbě jsme roztržití, při práci náladoví, při dobrých skutcích často ješitní.

O t n o s t. Věř ve svou ubohost!

M o d l i t b a: Ó Maria, dej, abych správně poznal svou vnitřní chudobu.

Osmnáctý den: K čemu jsem na světě?

„Buďtež dokonalí, jako Otec váš v nebesích dokonalý jest!“
Matouš 5, 48.

(Zdrávas Maria.) Ač jest má přirozenost porušena a má osoba plna ubohosti, povolal mne Bůh k vznešenému cíli. Žalm 112.

1. Můj všeobecný cíl. Mám na zemi Boha ctíti, milovati a pak ho požívatí v nebi. Ano, již zde mám býti vždy čistější, šlechetnější, krásnější až do své smrti. Mám býti dokonalým, jako milý Otec v nebesích.

2. Můj zvláštní cíl. Jsem katolík, vychovatel, řeholnice, kněz. Bůh má se mnou zvláštní úmysly. Cítím v sobě zvláštní lásku ke kněžím, k papeži, k církvi, k duším v očištění, ke sv. Josefovi, k Panně Marii, k Srdci Páně, k Nejsv. Svátosti, k Duchu svatému, ke Prozřetelnosti Boží? Vše to jsou známky milosti Boží.

C t n o s t: Ceň velmi své povolání!

M o d l i t b a: Ó Maria, dej mně poznati, co Bůh ode mne žádá a pomoz mi, abych zůstal věrným svému povolání a dosáhl svého cíle.

**Šest dní, aby ses naučil znáti Pannu Marii
a jí důvěřovati.**

Devatenáctý den: Zdrávas Maria.

A vešed kní anděl řekl: „Zdrávas buď milosti plná.” Jan 1, 28.

(Zdrávas Maria.) Trojjediný Bůh pozdravuje ústy anděla Marii Pannu, své nejvznešenější stvoření, jako sobě rovnou a tím povyšuje svého tvora do společnosti tří božských osob. Má býti prostřednicí mezi Bohem a lidmi. Pravá Matka Syna Božího a proto Královna nebes a země, moře milostí, jak ji nazývá sv. Jan Damascenský. Jak jest krásná, jak vznešená! Tvé srdce ať zajásá! Raduj se a vesel z nevýslovných krás své Matky Marie Panny!

Ctnost: Měj srdečnou radost ze slávy Panny Marie!

Modlitba: Ó milá Matko, jak velice se raduji ze Tvé slávy. Dovol, abych vždy pěl a opakoval: Zdrávas, zdrávas Maria!

Dvacátý den: Neposkvrněná Panna. —

„Celá, krásná jsi, Maria, a poskvrnění na Tobě!” Slova církve dne 8. prosince.

(Zdrávas Maria.) Již v ráji byla tato pravda ohlášena, vždy jasněji a zřetelněji

oznamována od svatých otců a církevních učitelů; konečně byla jako článek víry prohlášena r. 1854. Vypravuje o bezměrné kráse a čistotě.

1. Čistota, již není rovno. Čistým jest, kdo se nedopustil hříchu, čistějším, kdo se ho nechce dopustiti, nejčistějším, kdo se ho dopustiti nemůže. Čistými byli první rodiče před pádem; čistějšími dobří andělé, kteří mohli, ale nechtěli hřešiti; nejčistější však Panna Maria, která, ani nechtěla, ani nemohla hřešiti. Veliké nepřátelství proti ďáblu vložil jí Bůh do duše již v den Neposkvrněného Početí. Kromě toho měla svobodnou vůli a mohla si získati zásluhy jako její Syn, jehož ošklivost ke zlému jest ještě bezměrnější. To jest tím podivuhodnější, poněvadž Panna Maria pocházela od Adama. Jest to nepochopitelné tajemství.

2. Krása nade vše. Již v prvním okamžiku života Mariina vstoupila posvěcující milost v takové plnosti do její duše, že nebe i země zazářily novým leskem.

C t n o s t: Uctívej se zvláštní láskou toto tajemství.

M o d l i t b a : Ó Maria, vypros mně porozumění a lásku pro velikolepé tajemství Tvého Neposkvrněného Početí.

Dvacátý prvý den: Vše skrze Panu Marii, Prostřednici všech milostí.

4. Královna srdcí.

„Milosti plná.” Lukáš 1, 28.

(Zdrávas Maria.) Jsme ubozí a chudí; abychom se stali dobrými a bohatými, potřebujeme mnoho milosti. Jako prostředníci nám dal Pán Bůh Pannu Marii, milosti plnou Matku.

1. Nauka. Jako Eva byla příčinou našeho neštěstí, tak Maria jest pravou příčinou našeho štěstí. Bez Evy žádný hřích, bez Marie žádná milost. Ano, více než zkazila Eva, napravila Maria. Byla spojena s Pánem Ježíšem, když námi zasloužil všechny milosti a skrze ni opětně rozděluje Duch svatý všechny milosti. Spása všech je ponechána rozhodnutí této Panny, praví sv. Petr Damianský.

2. Užití. Chceš-li dosáhnouti milosti, jdi k Panně Marii. Pros ji, aby ti pomohla před prací, před modlitbou, přede niší svatou potom pros, aby doplnila všechny nedostatky.

Ctnost: Vše skrze Pannu Marii.

Modlitba: Ó Maria, pomoz mně tak se modlití, pracovati a trpěti, abych tím připravil Bohu čest, Tobě radost, sobě a mnohým duším pokoj a požehnání.

Dvacátý druhý den: Vše s Pannou Marií, učitelkou ctnosti.

„A j, já dívka Páně!” Lukáš 1, 38.

(Zdrávas Maria.) Prosíš-li Marii Pannu, zprostředkuje ti milosti v hojné míře. Mi-

lost však nepůsobí v tobě bez tebe. Musíš spolupůsobiti, nebo aspoň neklásti odpor. Tvé spolupůsobení ti usnadní Panna Maria svým příkladem. Nenechala minouti žádnou milost. Proto postupovala stále výš a výše. Pohled' na Ježíše Krista a následuj ho, jako Panna Maria a s Pannou Marií. Jako pravá Panna darovala celé své srdce Pánu Bohu, tato pokorná, upřímná a proto tak vznešená dívka Páně. Milovala-li nějakého tvora, milovala jej jenom v Bohu. Bůh, jenom Bůh byl jí vším. V tom záleží zvláštní krása panenských duší. Ony nedělí svého srdce nýbrž slouží Pánu Bohu nerozděleným srdcem, jak sv. Pavel krásně popisuje ve svém listu ke Korintským 1. Kor. 7, 32—34. Jak jest to šlechetné!

C t n o s t: Vše s Pannou Marií, s ní k Pánu Ježíši!

M o d l i t b a : Ó Maria, dej, ať následuji Tvého příkladu; nauč mne sloužiti Bohu nerozděleným srdcem.

Dvacátý třetí den: Vše v Panně Marii, naší Matce.

„Hle, matka tvá.” Jan 19, 6.

(Zdrávas Maria.) Bůh chtěl, aby nám Panna Maria rozdělovala všechny pomáhající milosti a nás naučila všechněm ctnostem. On však chtěl ještě více. Měla nám zprostředkovati v jistém smyslu i život milosti;

proto dal nám Pán Ježíš Marii Pannu jako Matku nadpřirozeného života. Blah. Ludvík z Monfortu poukazuje na sv. Augustina, jenž učí, že vyvolení na tomto světě jsou uzavřeni v lůně Mariině a že v jistém smyslu teprve tehdy přicházejí na svět, když je tato Matka znovuzrodí k věčnému životu. Sám praví: „Poněvadž Maria utvořila hlavu vyvolených, již jest Kristus, přísluší jí také vytvořiti údy této hlavy, jimiž jsou praví křesťané. Matka totiž nevytvoří hlavy bez údů, ani údů bez hlavy.”

Posvěcující milostí stáváš se údem tajemného těla Kristova a tím zároveň dítětem Panny Marie. Posvěcující milost spojuje tě nejvroucněji s Bohem, Pánem Ježíšem a Pannou Marií a činí tě krásným obrazem Boha Otce a nebeské Matky.

Nikdy si nemůžeš dosti vážit posvěcující milosti. Hleď jí dosíci, udržeti a rozmnožit. —

C t n o s t: Vše v Panně Marii, vždy blíže Bohu skrze posvěcující milost!

M o d l i t b a : Ó Maria, vroucně Tě prosím, rozmnož ve mně posvěcující milost. Zmůžeš vše u Posvětitele Ducha svatého.

¶ **Dvacátý čtvrtý den:** Vše pro Pannu Marii, Matku Boží.

„Požehnaný plod života tvého Ježíš.” Zdravas Maria.

(Zdrávas Maria.) Uprostřed nejkrásnější modlitby k Panně Marii jest slovo Ježíš. Obsahuje vrchol důstojnosti Mariiiny a jádro pravé pobožnosti.

1. Vrchol její důstojnosti. V Marii vykonáno bylo vrcholné dílo moci, moudrosti a lásky Boží, totiž vtělení druhé božské osoby, od níž všechna ostatní díla Boží mají svou důstojnost a svůj lesk. Maria Panna stala se pravou Matkou Boží. Díme-li „Královna nebes a země“, jest to málo proti slovu: „Matka Boží“.

Bůh chce, aby byla uznána tato důstojnost, která převyšuje každou jinou důstojnost. Proto nařídil, aby všechny milosti sestupovaly na zemi skrze Marii Pannu, ale aby také skrze ni veškerá chvála a čest vystupovala k Nejvyššímu.

2. Jádro pravé pobožnosti záleží v tom, že my sami nerozlučujeme, co Bůh spojil. Panna Maria a Pán Ježíš náležejí nerozlučně k sobě. Pán Ježíš sdílí vše s Pannou Marií, co jen sdíleti může: svou důstojnost, svou čest, svůj úřad, své působení. Proto nesmíme uctívati Marii Pannu s tím úmyslem, abychom Pána Ježíše uráželi, nebo hřešili, nebo i jen zanedbávali.

Nesmíme však ani Pána Ježíše uctívati s úmyslem, abychom Pannu Marii vyloučili, nebo i jen zanedbávali. Takovou úctu Pán Ježíš nechce. Proto každá úcta Mariina sama od sebe vede k většímu poznání a

lásce Boží a naopak, každý pravý ctitel Kristův nezapomene na jeho Matku. Často si prostě pomysli: „Vše pro Pannu Marii“; pak ona sama opatří větší čest a slávu Boží a Božského Srdce Páně.

Ctnost: Vše pro Pannu Marii a tím pro Boha!

Modlitba: Vznešená Matko Boží, nauč mne nade vše milovati čest Pána Boha a Ježíše Krista.

Šest dní, aby ses naučil znáti a milovati
Pána Ježíše.

Dvacátý pátý den: Ježíš, pravý Mesias, Syn Panny Marie.

„Maria, z níž se narodil Ježíš, jenž slove Kristus.“ Mat. 1, 16.

(Pomodli se Zdravas Maria.) Skrze Marii k Ježíšovi. Nyní jsme dospěli až k němu. Naše srdce radostně buší! Jak krásný jest Pán Ježíš! Nebe i země, Stvořitel a stvoření, Bůh a člověk, vše spojeno v tak krásný a dokonalý celek, že žádná moc toho nerozloučí. Bůh a zároveň člověk!

Tím jest naše lidská přirozenost tak zušlechtěna, že i andělé klekají. Andělé klaní se lidské duši Ježíšově, ano i jeho nejsvětějšímu tělu. Ještě více. Každá i nejmenší kapka krve, jež se od těla Ježíšova oddě-

lila, byla pro nevýslovné spojení s božstvím tak nesmírně svatou a vznešenou, že nejvyšší andělé se jí pokorně klaněli.

Tak nesmírná jest důstojnost Krista, Mesiáše, Boha s námi (Emanuele) již v jeho člověčenství.

Ó, jak nevýslovně svatá jest Nejsvětější Svátost oltářní a Nejsvětější Srdce Páně!

C t n o s t: Jdi ke svatostánku, poklekni a klaň se člověčenství Kristovu!

M o d l i t b a : Ó Maria, vypros mně hlubokou, svatou úctu před přesvatým člověčenstvím Kristovým.

Dvacátý šestý den: Ježíš, Syn Boží, veliký prorok.

„Slovo tělem učiněno jest.“ — Jan 1, 14.

(Zdrávas Maria.) Ježíš jest Bůh a spolu člověk. Co spojuje v něm obě přirozenosti, jest druhá božská osoba sama, věčné Slovo, věčná Moudrost, Syn věčného nebeského Otce.

Bůh Otec nám poslal svého Syna nejprve proto, aby nám přinesl pravdu. Dábel přinesl na svět lež a s ní bídu, Pán Ježíš přinesl světu pravdu a s ní svobodu a pokoj. Lid to poznal: „To jest jistě prorok.“ Jan 6, 14. Otec nebeský to potvrdil: „Tenť jest můj milý Syn“ a poručil: „Toho poslouvejte.“ Mat. 17, 5. Prorok Ježíš,

věčná Pravda, poučuje nás i dnes skrze svatou katolickou církev. Církev jest neomylná; sám Pán Ježíš nám to zaručuje; proto také žádá bezpodmínečnou víru. On řekl a praví ke svým zástupcům: „Učte všechny národy. Kdo nevěří, bude odsouzen.“ Marek 16, 16.

C t n o s t: Pevně a rozhodně věř hlavně v božství Ježíšovo!

M o d l i t b a: Ó Maria, vypros mně, abych nikdy nepochyboval o pravdě katolické víry, hlavně ne o božství Ježíšově.

Dvacátý sedmý den: V š e s k r z e V y k u p i t e l e, P á n a J e ž í š e.

„N e b o ť B ů h t o b y l, k t e r ý v K r i s t u s v ě t s m í ř i l s s e b o u.“ 2 Kor. 5, 19.

(Zdrávas Maria.) Když Pán Ježíš ve své osobě spojil božskou přirozenost s lidskou, byl podivuhodně uzpůsoben smířiti i Boha s lříšným lidstvem.

Hřích Boha rozhněval a jeho čest uloupil. Hrozná tato vina zasloužila trest; uloupená čest musila býti nahrazena. Obojí vzal na sebe Pán Ježíš, trest i smír. On nebeského Otce nesmírně poctil a za hříchů naše učinil nekonečné pokání.

Proto nebeský Otec odpustil a otevřel poklady milostí. I ty, jenom když chceš, můžeš na nich míti podíl. Věř a důvěřuj

svému Spasiteli! Důvěřuj, plně důvěřuj až do smrti! On za všechny tvé hříchy se kál a všechny milosti ti zasloužil, jichž potřebuješ, abys dosáhl svatosti. Rozděluje je při mši sv., skrze svaté svátosti a také zvláště obrátíš-li se na jeho prostřednici Pannu Marii. Pros ji jen; můžeš obdržeti, co chceš. Ale důvěřuj, důvěřuj, a opět důvěřuj! —

C t n o s t: Důvěřuj v zásluhy Ježíše Krista! —

M o d l i t b a : Ó Maria, dej, ať vše očekávám od zásluh Tvého Syna a Tvé dobroty!

Dvacátý osmý den: V š e s K r á l e m,
P á n e m J e ž í š e m.

„H l e, k r á l v á š!” Jan 19, 14.

(Zdrávas Maria.) „Ano, jsem králem,” řekl Pán Ježíš k Pilátovi. Ano, a jakým byl Králem. Vydal nejen nejkrásnější zákony na nebi i na zemi, nýbrž zasloužil nám také sílu, abychom je zachovávali. Aby nás k tomu povzbudil, zachovával je on sám. Ano sám se stal malým a chudým a slabým, jako jsme my a dal nám příklad, abychom i my činili, co on činil. Stal se slabým, abychom my se stali silnými.

Ó, jak krásný příklad ctností nám dal Pán Ježíš! Žádná matka neukazuje svému

děteti s takovou trpělivostí vše, jako nám to Pán Ježíš ukázal. „Ponížil sebe sám a učiněn jest poslušným až k smrti, a to k smrti kříže.” Filip. 2, 8.

Zdaž nemáme býti nadšeni pro takového Krále, jenž nejtěžší vybral pro sebe a to nejlehčí pro nás? **Zdaž** ho nemáme vroucně milovati a radostně a ochotně následovati? Vždyť on praví: „Pojď, následuj mne!” Až bude následování těžkým, pomůže dále. Vzhůru tedy ku pravému následování Krista! Čeká tě královská odměna.

C t n o s t: Rozohni se pro následování Krista!

M o d l i t b a: Milá Máti, veď mne svou něžnou, ale bezpečnou rukou mateřskou na královské cestě věrného následování Krista! —

Dvacátý devátý den: V š e c h n o v P á n u J e ž í š i, h l a v ě c í r k v e.

„Kristus je hlavou církve.” Efes. 5, 23.

(Zdrávas Maria.) Druhá božská osoba se stala člověkem nejen, aby v sobě spojila Božskou přirozenost s lidskou, nýbrž, aby i nás povznesla k Bohu. Ano, Pán Ježíš chce, abychom s ním, Bohem Otcem a Duchem svatým vytvořili velikou rodinu Boží. Máme býti tak těsně spojeni, jako jsou spojeny údy těla. Trpící, bojující a vítězná

církev tvoří již nyní tajuplné tělo, „obcování svatých“. Pán Ježíš chce tvořiti část tohoto těla a sice hlavu, která vše řídí a spojuje. Duši tohoto těla tvoří Duch svatý, jenž nás oživuje posvěcující milostí. Kdo ji ztratí, jest mrtvým údem, kdo ji opětně získá, stává se opět živým údem tohoto celku.

Kdo žije ve stavu posvěcující milosti, žije v Pánu Ježíši. Posvěcující milost se uděluje pomocí sv. svátostí; jimi se také rozmnožuje, ale také modlitbami a dobrými skutky. Nejkrásnější pramen milosti jest svaté přijímání, jež tvoří svaté pouto mezi křesťany. Sám Pán Ježíš dává se za pokrm, aby živil naše duše, t. j. milost v nás rozmnožil a lásku znova roznítil. Proto si velmi važ svatého přijímání a chod' k němu denně! Nemůžeš-li to činiti, nahrazuj častým duchovním sv. přijímáním.

C t n o s t: Raduj se, že jsi katolíkem a umiň sobě často a hodně přijímati tělo Páně!

M o d l i t b a: Ó Maria, pomoz mi, abych si vždy více vážil a vroucněji miloval posvěcující milost, církev svatou a svaté přijímání.

Třicátý den: V š e c h n o p r o J e ž í š e, jenž se obětoval za nás.

„Ejhle, beránek Boží!“ — Jan 1, 36.

(Zdrávas Maria.) Nejsvětější, nejdrahoccennější okamžik dne jest okamžik svatého proměňování. Na tento okamžik čekají duše v očištcí, Panna Maria se svatými v nebi a všichni zbožní křesťané na zemi. Při něm spočívá Syn Boží v nejhlubší pokoře a odevzdanosti jako pravý, živý obětní beránek obětovaný na oltáři, aby obnovil svou oběť na kříži. Živý a obětovaný! Jaké to tajemství Boží! Jest na oltáři, aby chválil, děkoval, smířoval a prosil za nás, ubohé hříšníky. —

Při tomto svém nejlepším díle chce i nás viděti u oltáře. Máme ho nebeskému Otci obětovati za naše hříchy a záležitosti zbožnou účastí na mši svaté!

Máme však obětovati i sebe. On se obětuje za nás, nemáme se my obětovati za něho? Při mši sv. poznáváme obětavou lásku a obdržíme k ní sílu, hlavně zúčastníme-li se sv. přijímání. Pak se odhodlaně dejme do svého denního díla, nesme svůj denní kříž a musí-li to býti, i odhodlaně jděme do boje a na smrt. Vše pro Ježíše!

C t n o s t: Miluj mši sv., uč se při ní a čerpej z ní ducha oběti!

M o d l i t b a: Milá Máti, doprovázej mne denně ke mši sv. a nauč mne přináseti oběti pro Boha, pro Tebe, a spásu duší, jako Ty, Maria, je přinášíš. Amen.

Třicátý první den: Z a s v ě c e n í.

„S y n u, d e j m n ě s r d c e s v é!”

Slav dnes s velikou pobožností s knězem obět mše sv. a přijmi radostně tělo Páně. Hned po sv. přijímání pomodli se tuto překrásnou zászvětnou modlitbu blah. Ludvíka Marie Grignona z Monfortu.

(Nemůžeš-li jíti do kostela a k sv. přijímání, pomodli se tuto zászvětnou modlitbu kde a kdy můžeš.)

**ZASVĚCENÍ SEBE JEŽÍŠI KRISTU,
VTĚLENÉ MOUDROSTI, SKRZE RUCE
BLAH. PANNY MARIE.**

Ó věčná, vtělená Moudrosti! Nejsladší a klanění nejhodnější Ježíši! Pravý Bože a pravý člověče, jednorozený Synu věčného Otce a Marie — ustavičné Panny. V nejhlubší pokoře klaním se Tobě v klínu a slávě Tvého Otce od věčnosti a v panenském lůně Marie, Tvé nejdůstojnější Matky vzhledem ke Tvému časnému vtělení. Děkuji Ti, že jsi sebe sama zmařil, přijav způsobu služebníka, abys mne vysvobodil z krutého otroctví satanova. Velebím a oslavuji Tě, že jsi Tvé svaté Matce, Panně Marii ve všem chtěl se podrobiti, abys mne skrze ni učinil svým věrným sluhou. Ale já nevděčný a nevěrný nesplnil jsem slibu svého, který jsem tak slavně při křtu složil. Nesplnil jsem svých povinností; nezasluhuji se nazývati ani Tvým dítětem ani Tvým otrokem, a poněvadž není ve mně ničeho, čím bych si Tvého odmínutí a Tvého hněvu nezasloužil, neosměluji se sám přiblížiti ke

Tvé nejsvětější a nejvznešenější velebnosti. Proto беру své útočiště ke Tvé nejsvětější Matce, kterou jsi mně Ty sám dal za prostřednici. Doufám, že skrze její prostřednictví od Tebe dosáhnu milosti lítosti a odpuštění svých hříchů, a že si získám a zachovám moudrost.

Pozdravuji Tě, Neposkvrněná Panno Maria, Ty živý svatostánku Boží, v němž věčná, skrytá Moudrost chce býti uctívána od andělů a lidí! Pozdravuji Tě, Královno nebes a země, jejíž vládě jsou podrobeni všichni tvorové. Pozdravuji Tě, Ty bezpečné útočiště hříšníků, jejíž milosrdenství není nikomu odepřeno. Vyplň mou touhu po božské Moudrosti a přijmi sliby a dary, jež se Ti osměluji podati ve své ubohosti.

Já N. N., věrolomný hříšník, obnovuji dnes do Tvých rukou svůj křestní slib. Odříkám se navzdý zlého ducha i vší pýchy jeho i všech skutků jeho a odevzdávám se úplně Ježíši Kristu, vtělené Moudrosti, abych po všechny dny svého života za ním nesl svůj kříž. Abych pak mu věrněji sloužil než dosud, vyvoluji si Tebe, ó Maria, ve přítomnosti celého nebeského dvora za svou Matku a Paní. Odevzdávám a zasvěcuji Ti jako otrok své tělo a svou duši, své vnitřní a vnější dary, ano i cenu všech svých minulých, přítomných a budoucích dobrých skutků, dáváje Ti plné právo a plnou moc nad sebou a vším, co mně náleží.

Nalož se mnou a se vším, co mám, bez výhrady dle své vůle ke větší slávě Boží nyní i na věčnosti.

Přijmi, o nejdobrotivější Panno, tnto malou obět mé služby lásky ke Tvé cti a ve spojení s poslušností, kterou věčná Moudrost Tvému mateřství prokázala, jako uznání té moci, kterou vy oba máte nade mnou, ubohým červem zemským a bídým hříšníkem a na poděkování za všechny přednosti, jimiž Tě nejsvětější Trojice ozdobila. Osvědčuji, že od nynějška chci hledati Tvou čest jako Tvůj skutečný otrok a že chci ve všem Tobě náležeti. Ó podivuhodná Matko, představ mne svému milému Synu jako věčného otroka, aby mne skrze Tebe přijal, jako mne skrze Tebe vykoupil. Ó Matko milosrdenství, prokaž mně tu milost, abych dosáhl od Boha pravé moudrosti a abys mne přijala mezi ty, které miluješ, učíš, vedeš, živiš a chráníš jako své děti a sluhy. Ó Panno věrná, učiň mne ve všem tak dokonalým žákem, následovníkem a otrokem vtělené Moudrosti, Tvého Syna, Ježíše Krista, abych na Tvou přímluvu a dle Tvého příkladu dosáhl plnosti jeho věku na zemi a jeho slávy v nebi. Amen.

DOSLOV.

Odevzdal jsi se nyní dobrovolně, hrdinským skutkem pokory, důvěry a lásky nejsvětějšímu Srdci Páně skrze neposkvrněné ruce Panny Marie. Proslavený učitel mravouky, P. Augustin Lehmkuhl T. J. praví, že toto zasvěcení vykonané s vážností jest samo o sobě vysoce ctnostným skutkem.

1. Jest to čin hluboké pokory.

Odevzdal jsi všecky své modlitby a dobré skutky, ať již mají cenu jako dostiučiněm, nebo prosba na vyprošení milostí, Matce Boží, aby dle své vůle jiným rozdělila a přidělila, co se z nich přiděliti dá. Proto již nyní nerozhoduješ sám nad cenou svých dobrých skutků. Vše, co trpíš, myslíš, mluvíš, konáš, náleží Panně Marii, aby s tím naložila dle vůle jejího Božského Syna a k jeho větší cti a slávě.

Co tobě samému bude uděleno, považuješ za dar Panny Marie tobě udělený; proto nebudeš sám na sebe pyšný.

Tato pobožnost tě zavazuje, aby ses přímo neobracel k Pánu Bohu, nýbrž prostřednictvím Panny Marie. K tomu praví blah.

Ludvík: „Duše, která sebe samu poníží, patří Bohu. Blíží-li se tedy někdo směle k Bohu bez prostředníka, Bůh se vzdaluje, že ho prosebník nemůže dosáhnouti. Jak velmi miluje Bůh na nás pokoru srdce!“ (když lidé bez vlastní viny ničeho nevědí o Panně Marii a modlí se, modlí se s nimi i Maria.) Svým zasvěcením jsi jednou provždy osvědčil, že se chceš vždy k Pánu Ježíši blížiti skrze Pannu Marii, i když při každé modlitbě toho zvláště neopakuješ.

2. J e s t t o č i n v e l i k é d ů v ě r y.

Již nerozhoduješ sám o ceně svých dobrých skutků. Dobrovolně jsi se vzdal práva volně o nich rozhodovati. Tím jsi osvědčil velikou, silnou důvěru.

Již se neobrátiš k Božské spravedlnosti, nýbrž k dobrotě Pána Boha a Panny Marie. Jsi úplně závislým od své Matky, pounevadž podle tvého přesvědčení Maria bude se lépe o tebe starati, než ty sám dovedeš. Ona ti daruje mnohem více, než sobě můžeš sám zasloužiti.

Až se přiblíží tvá hodinka smrti, můžeš říci Panně Marii: „Ó Matko má Maria, vše jsem Ti daroval, co jsem vůbec mohl darovati. I když toho někdy bylo málo, bylo to přece vše, co jsem měl. Daroval jsem Ti to rád. Daruj mně nyní tolik, kolik Tvé dobrotné Srdce může darovati!“ Jak nádherná to důvěra!

3. Jest to čin hrdinské lásky.

Odevzdal jsi vše Panně Marii nejen z pečlivosti o svou duši, nýbrž spíše z velké svaté lásky k Bohu a Panně Marii. Pohleděl jsi hluboko do nejsv. Srdce Ježíšova a našel tam nekonečnou lásku k Panně Marii, jeho věrné, svaté Matce. Proto jsi se úplně odevzdal jeho Matce. Tato dětinná, a přece tak vznešená důvěra k jeho a tvé Matce působí velikou čest božskému Spasiteli. Jest mu velmi milo, máme-li porozumění pro jeho dobrotu a moudrost, se kterou nám dal takovou Matku. Jest to rovněž milé Bohu Otci, který svého Syna svěřil nejčistší Panně a Duchu svatému, který její srdce učinil tak milým a dobrým.

Nyní tedy se snaž, abys žil jenom pro Pána Ježíše a Pannu Marii a vykonal co nejvíce dobrých skutků. Proto měj velikou péči:

1. O posvěcující milost Boží.

Měj v ošklivosti a nenávisti smrtelný hřích a utíkej před každým nebezpečím jako před morem. Kdybys však přece na neštěstí upadl do smrtelného hříchu, vyhledej brzy svého zpovědníka a neustaň, dokud nejsi ve stavu posvěcující milosti.

Rozmnožuj posvěcující milost skrze modlitbu a dobré skutky, hlavně pak skrze denní obcování mši sv. a denní sv. přijímání. Pravím denně. Nemůžeš-li opravdu jíti

do kostela, jdi tam aspoň v duchu, obcu
alespoň duchovně mši sv. a rovněž přijmi
duchovně sv. přijímání. Řekni: „Chtěl bych,
ó Ježíši, býti na mši svaté, Tobě se v chrá-
mě klaněti a Tebe přijmouti!

Snad ti bude možno učiniti alespoň ná-
vštěvu Nejsvětější Svátosti, jdeš-li okolo
kostela.

2. P e č u j o m i l o s t i p o m á h a j í c í.

Jejich nejdůležitější prameny jsou mše
sv. a svaté svátosti. Hlavně konej modlit-
bu prosebnou před svatostánkem i jinde.
Mluv často se svou milou Matkou!

Řekni: „Maria pomoz! Pomoz mně se
modliti, pracovati, rozjímati a povznes mne
k sobě!”

3. P e č u j o p o s í l e n í s v é v ů l e.

Proto často se za to modli, uvažuj a roz-
jímej hlavně při růženci. Uvažuj o rado-
stech a žalostech, životě a smrti a oslavení
Pána Ježíše a Panny Marie! Rozjímej rád!

Máš žiti tak, jako žili oni, umřítí tak,
jako umřeli oni; pak budeš se také s nimi
radovati. Pán Ježíš a Panna Maria již na
tebe čekají. Ó pohled' jen vzhůru, jak krás-
né místo ti připravují!

4. J s i - l i s v o b o d e n a můžeš-li zůstat
svobodným, raduj se z toho! Vždyť Pán
Bůh nevolá všech lidí do stavu manželské-
ho! Panictví má nesmírnou cenu před Bo-

hem a veliký význam v církvi svaté! Pán Ježíš, Panna Maria, svatý Josef, naši kněží, řeholníci a řeholnice žili a žijí v panictví. Slož dle rady svého zpovědníka čas od času slib čistoty! Služ Bohu a jeho Matce nerozděleným srdcem! Ach, jak velice se raduje Pán Ježíš a Panna Maria z takových duší, které jim poskytují náhradu za ty mnohé ubohé duše, které žijí jen pro rozkoše a radovánky, nebo docela jen pro hřích a peklo.

Jsi-li ve stavu manželském, važ si ho, neb Bůh ho ustanovil. Snaž se Bohu věrně sloužiti v tomto stavu a vychovávej čisté, zbožné dítky pro nebeského Otce a Pannu Marii. Vlož velmi záhy vroucí lásku k Panně Marii do srdcí svých dětí!

My kněží pak se všemožně snažme, abychom své milé nebeské Matce, Královně srdcí, vytvořili zde velmi četný zástup panických duší, které by tvořily její dvůr.

**Kratší závěrečná modlitba,
kterou s velikým prospěchem můžeš
každého rána opakovati.**

Ó Maria, má nejdobrotivější, neposkvřená Paní, jak jsem šťasten, že jsem Tvým otrokem z pouhé lásky. Odevzdávám a zasvěcuji Ti své tělo a svou duši se všemi svými dary vnějšími a vnitřními, přirozenými a nadpřirozenými, minulými, přítomnými a budoucími. Chci dnes získati všechny od-

pustky, které mohu získati a odevzdávám je Tobě.

Ó Maria, má nejmilejší Matko! Chci se odříci své vlastní vůle, svých hříchů, svého mínění a svých úmyslů. K Tobě se utíkám, vrhám se do Tvého, láskou hořícího srdce, jež jest mým božským útvarem (slova sv. Augustina a blah. Ludvíka); tam se chci skrýti a úplně ztratiti, abych vždy skrze Tebe, s Tebou, v Tobě a pro Tebe se modlil, jednal a trpěl ke větší cti a slávě nejsv. Srdce Ježíšova. Amen.

Složena od blah. Ludvíka z Monfortu.

**Užitečné obětování
po delší modlitbě a každé práci,
hlavně večer.**

Můj milý, svatý anděle strážný! Vezmi nyní mou ubohou modlitbu a mou denní práci a dones ji do rukou milé Matky Boží! Tebe pak, ó milá Matko, prosím, rač vše nedostatečné doplniti a pohroužiti do drahocenné krve Ježíše Krista, rač to očistiti, zdokonaliti a propůjčiti tomu plnou cenu pro nekonečnou cenu svatých pěti ran, Tvých zásluh a ctností a spojití s modlitbou a skutky všech svatých v nebi a spravedlivých na zemi. Rač to obětovati nebeskému Otci na obrácení hříšníků, hlavně těch, kteří dnes zemrou, k útěše duší v

**očistci, pro mé 'záležitosti a dobro všech
mých drahých. Amen.**

V š e

**s k r z e P a n n u M a r i i,
s P a n n o u M a r i í,
v P a n n ě M a r i i,
p r o P a n n u M a r i i!**

**Ó svatý Josefe, přiveď mne a mnohé duše
k Panně Marii!**

**Se sv. Josefem skrze Pannu Marii k Pánu
Ježíši!**

D O P L N Ě K.

LITANIE LORETÁNSKÁ.

(Odpustky 300 dní. — Pius VII. r. 1817.)

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče, s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Svatá Boží rodičko,

Svatá Panno panen,

Matko Kristova,

Matko božské milosti,

Matko nejčistší,

Matko nejčistotnější,

oroduj
za nás!

Matko neposkvrněná,
Matko neporušená,
Matko přemilá,
Matko podivuhodná,
Matko dobré rady,
Matko Stvořitele,
Matko Spasitele,
Panno nejmoudřejší,
Panno ctihodná,
Panno slavná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno věrná,
Zrcadlo spravedlnosti,
Stolice moudrosti,
Příčino naší radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo počestná,
Nádobo vznešené pobožnosti,
Růže duchovní,
Věže Davidova,
Věže ze slonové kosti,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdravení nemocných,
Útočiště hříšníků,
Potěšení zarmoucených,
Pomocnice křesťanů,
Královno andělů,
Královno patriarchů,

oroduj za nás!

Královno proroků, Královno apoštolů, Královno mučedníků, Královno vyznavačů, Královno panen, Královno všech svatých, Královno bez poskvrny hříchu prvotního počatá, Královno posvátného růžence, Královno míru, Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpuť nám, Pane! Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane! Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi! V. Oroduj za nás, svatá Boží rodičko! R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.	oroduj za nás!
---	-----------------------

M o d l e m e s e :

Uděl nám, služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom ze stálého zdraví mysl i těla se těšili a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie vždycky Panny od přítomného zármutku vysvobození byli a blaženosti věčné dosáhli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

JINÉ ODPUSTKOVÉ MODLITBY K PANNĚ MARII.

(Mohou se obětovat i za duše v očistci.)

Modlitba sv. Bernarda.

(Odpustky 300 dní po každé. Pius IX. 11. pros. 1846.)

Rozpomeň se, ó milostivá Panno Maria, že neslýcháno jest od věků, abys byla koho opustila, kdo se pod Tvoji ochranu utekl a Tebe za pomoc vzýval neb za Tvou přímluvu prosil.

Takou důvěrou jsa oživen k Tobě, ó Panno panen a Matko, já se utíkám, k Tobě přicházím, před Tebou lkaje, já hříšný stojím; nerač, ó Matko Slova věčného, pohrdnouti slovem mým, ale slyš mne milostivě a vyslyš mne bídneho, jenž v tomto slzavém údolí k Tobě volám. Přispěj mi, prosím, ve všech mých potřebách nyní i vždycky, zvláště pak v hodinu smrti mé. Ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

(Kdo se tuto modlitbu modlí *po celý měsíc*, může získati odpustků *plnomocných*. Podmínka sv. zpověď, sv. přijímání a návštěva kostela s modlitbou na úmysl sv. Otce.)

Modlitba

„Zdrávas nejvznešenější“.

(Odpustky 300 dní po každé a plnomocné jednou za měsíc pod výše uvedenými podmínkami. Pius IX., 3. srpna 1851.)

Zdrávas nejvznešenější Královno pokoje, nejsvětější Matko Boží, pro nejsvětější Srdce Ježíše, Syna Tvého, knížete pokoje, učiň, aby se utišil jeho hněv, a aby v pokoji kraloval nad námi. Vzpomeň, ó nejdobrotivější Panno Maria, že není slýcháno od věků, abys koho opustila, kdo Tě žádal o přimluvu. Touto důvěrou oživen k Tobě přicházím. Ó Matko věčného Slova, nezavrhuje mých proseb, ale milostivě mne slyš a vyslyš, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

K r a t š í o d p u s t k o v é m o d l i t b y k P a n n ě M a r i i.

Ó Maria, Matko Boží a Matko milosrdenství, pros za nás i za zemřelé.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Sladké Srdce Panny Marie budiž mojí spásou!

(Odpustky 300 dní po každé.)

Svatá Máti, to rač dáti: Rány Ukřižovaného mocně vtlač do srdce mého!

(Odpustky 300 dní jednou za den. Plnomocné jednou za měsíc za podmínek svrchu uvedených při modlitbě sv. Bernarda.)

**MODLITBA SV. ALFONSE O DAR
LÁSKY K PÁNU JEŽÍŠI
A O LÁSKU K PANNĚ MARII.**

Ó Maria, Ty si tak vroucně přeješ, aby Ježíš, Tvůj milý Syn, byl milován. Miluješ-li mne, prosím Tě o tuto milost. Zjednej mi a vymoz mi co možná velikou lásku k Ježíši Kristu, abych miloval jen jeho. Ty všechno vymůžeš, co chceš, a proto vyslyš mne, oroduj za mne a potěš mne. Připoutej mne tou měrou k Ježíši, aby už mi nebylo možno Jeho nemilovati. Vypros mi také, abych i Tebe velice miloval, protože jsi ze všech tvorů nejvíce lidí milující a také sama milování hodna, neboť i Bůh Tebe nejvíce miluje. Velice důvěřuji v Tvou slitovnost a miluji Tě, Paní má, ale moje láska k Tobě přece se mi zdá málo dokonalá. Vypros mi tudíž na Bohu lásku i k Tobě co možná největší. Vždyť láska k Tobě jest milost, kterou dává jenom Bůh, a to jen těm, jež chce spasiti.

Živ buď Ježíš, naše láska, a Maria, naše naděje!

*

**TŘI HYMNY, KTERÉ SE CÍRKEV
MODLÍ NA SVÁTKY MARIÁNSKÉ.**

První hymnus mariánský:
„Zdrávas hvězdo mořská”.

(Tento hymnus jest vyňat ze všeobecného officia

mariánského, k večerní pobožnosti upraveného. Obvykle bývá považován za jeho skladatele sv. Bernard [† 1153], ale poněvadž tento hymnus se nachází ještě v starších rukopisech, jest jistě daleko staršího původu. Básník nazývá v tomto hymnu Matku Boží „hvězdou mořskou“, jak to činí i někteří svatí Otcové, kteří přirovnávají náš život zde na zemi plavbě po moři a Pannu Marii hvězdě, která ukazuje cestu do nebeského přístavu. Proto také skladatel v tomto hymnu prosí, aby přijala náš pozdrav a byla nám i branou vedoucí do nebe, zajistila nám pokoj, a aby hřích Evin nám proměnila v požehnání, chránila nás ode všeho zla, uvolnila pouta hříchu, osvětila zatemněný rozum, a aby byla nám pravou Matkou, bychom bez úrazu mohli dospět tam, kde věčně blažení těší se pohledem na Ježíše. — Tento hymnus zní v českém překladě:)

**Zdravas hvězdo strážná,
Matko Boží vážná,
ustavičná Panno,
šťastná nebes bráno.**

**I Gabriele Tebe,
pozdravujem' Tebe.
Dej mír, zapuď hněvy,
proměň jméno Evy.**

**Zbav nás hříchu mraku,
uděl slepým zraku,
odvrať od nás strasti,
vypros pravé vlasti.**

**Ukaž, že jsi Máti,
rač se přimlouvati,
by nás v nebi vodil,
Jenž se z Tebe zrodil.**

Panno přespanilá,
nade všecky milá,
v duši hříchu prosté,
dej ať cudnost roste.

Duši chraň nám čistou,
cestu připrav jistou,
bychom Krista zřeh,
radost věčnou měli.

Sláva Bohu Otci,
Synu stejné moci,
rovná s nimi sláva,
Duchu ať se vzdává. — Amen.

*

Druhý hymnus mariánský: „Ježž zem ctí a hvězdy...”

(Tento hymnus, který se pěje při „jitřních modlitbách“ pochází od sv. biskupa Fortunata. Velebí Pannu Marii jako Bohorodičku, která napravila to, čím Eva lidstvu škodila. I v tomto hymnu se P. Maria nazývá branou, ale tou, kterou přišel Kristus král s nebe. I síní Ji nazývá, v níž se zdržovalo světlo, to jest Vykupitel. Proto básník vyzývá národy a sám k její chvále pěje:)

Ježž zem ctí, hvězdy, oceán
všech tvorů svrchovaný pán,
jenž vůlí vesmír ovládá,
se v život Panny ukládá.

Jímž měsíce i slunce jas
i vše se řídí v každý čas,
Ten v lůně Panny spočívá,
jež dary nebes oplývá.

Tím darem, Máti blažená,
jímž všechna bytost stvořena,
svět širý jehož drží pěst,
Ten pod Tvé srdce vložen jest.

Jíž anděl zvěstí blahou ctil,
Duch svatý matkou učinil,
my Tebou Toho dostali,
Jehož národové čekali.

Bud', Jézu, Tobě pochvala,
jež Panna světu vydala,
i Otci, Duchu dík bud' pěn,
všech věků po věk veškeren. — Amen.

*

Třetí hymnus mariánský :

**„Všech pannen Panno
slavnější“.**

(Jest rovněž součástí mariánského officia a zpívá se „o chvalách“. I v tomto hymnu nazývá se Panna Maria nejjasnější hvězdou a branou slavného Krále, který přišel spasit svět, a již náleží za to dík celého světa.)

Všech pannen Panno slavnější,
hvězd všechněch hvězdo jasnější,
Ten, který Tobě život dal,
z Tvých prsou mléka požíval.

Co Eva hříchem zkazila,
Tys Synem svým zas spravila,
by spásy došel smutný lid,
Tys otevřela nebes byt.

Tys branou Krále slavného,
Tys hradem světla zářného.
Buď život, který z Panny dán,
buď spasenými opěván!

Buď Jezu Tobě pochvala,
ježž Panna světu vydala,
i Otci, Duchu dík buď pěn,
všech světů po věk veškeren. Amen.

MARIÁNSKÉ.

MODLITBY NA JEDNOTLIVÉ SVÁTKY

Na svátek Neposkvrněného
Početí Panny Marie.

Ó svatá Panno Maria! Dnes vděčně si připomínáme onu přešťastnou chvíli, v níž si započala svůj život. Jako jitřní hvězda ukazuje, že po tmavé noci brzy nastane jasný den, tak i Ty, byvši matkou počata, byla jsi už tehdy radostným zvěstováním brzkého vykoupení všeho lidstva, které bloudilo v temnotách. Tys čistá hvězda, neporušená prvotním liřichem, a proto také krásná a nevinná jako lilie. Buď tudíž pozdravena, Pan-

no všech panen, a vypros nám na všemohoucím Bohu, aby, když už jsme se narodili v hříchu dědičném a nepřišli jsme na svět tak čisti jako Ty, abychom si zachovali aspoň tu neporušenost, kterou jsme pro lásku Boží obdrželi na křtu svatém a opětůve ve svátosti pokání. Vždyť Tvůj Syn to byl, který pronesl ona výstražná slova: Nic nečistého nevejde do království nebeského. Proto neopouštěj nás, ó Maria, ale stále stůj při nás, abychom vždy tak jednali a žili, jako Tys, Ozdobo nebes, žila svatým životem zde na zemi.

N a d e n N a r o z e n í P a n n y M a r i e .

V duchu blížím se, ó Panno Maria, k Tvé kolébce a připomínám si onen slavný a pro celé lidstvo památný den, kdy jsi po prvé spatřila světloездеjšího světa. Vždyť tomu dni žehnali andělé i lidé, radující se z narození Tvého, kteráž jsi se měla státi matkou, tak dlouho očekávaného Vykupitele. Proto také Bůh hned při Tvém narození udělil Tobě tolik milostí, abys byla nejkrásnější mezi ženami, a aby na Tobě se splnila prorocká slova: Jako cedr na Libanonu vyvýšena jsem, a jako cedr na hoře Sionu.

Proto s důvěrou se k Tobě utíkám v ten slavný den, kdy si připomínáme tu drahou

památku, abych pro Tvé svaté zrození nebyl opuštěn ani od Tebe ani od Boha. Neboť v hříchu jsem byl počat a s hříchem jsem se narodil, z něhož jediné jest vysvobození kromě křtu stále se posvěcovati boží milostí. Tu na Bohu mi vypros, aby mé zrození nebylo mi neštěstím ale začátkem té cesty, která vede k Tobě do nebe. Proto pod ochranu Tvou se utíkám, a zvláště dnes vroucně Bohu děkuji, že nám dal v onen památný den Tebe, naši pravou Matku a Orodovnici, kterou s andělem pozdravují: Zdravas Maria, milosti plná! A ježto věřím, že jsi přišla na svět, aby ses stala účastnicí vykoupení našeho, splň také mou naději ve Tvou mocnou ochranu a přimluv se za mne u Boha. Amen.

N a d e n Z v ě s t o v á n í P a n n y M a r i e.

Kdo pochopí ten význam slov, jež pronesl sám archanděl k Tobě, Maria, samým Bohem vyslaný: „Aj, počneš a porodíš Syna, nazveš jméno jeho Ježíš. A ten bude veliký a Syn nejvyššího slouti bude.” A jak že Tě pozdravil? „Zdravas Maria, milosti plná, požehnaná Tys mezi ženami.” Ano, Tys opravdu milostiplná, neboť Tys byla jediná, v které se Pánu zalíbilo. Proto také Pán jest s Tebou, ježto vyvolil si Tě za matku

svého Syna a Vykupitele národů. Proto jsi opravdu požehnaná mezi ženami, neboť která z matek mohla kdy říci komu: Můj Syn je tvůj Pán, tvůj Spasitel, tvůj Bůh. Proto od té chvíle, jak jsi dobře předpověděla, vzývají Tě všickni národové země. Jak bych tudíž nevzyval Tebe i já, třeba že jsem jen Tvůj nepatrný ctitel, proti andělům a prorokům, kteří se na Tebe těšili, volajíce: „Aj, Panna počne a porodí Syna i stane se spasení všemu lidu.“ Kéž z toho spasení nejsem vyloučen, ó Matko Slova věčného. V Tvou přímluvu a pomoc doufám pro tu svatou Tvoji lásku, s kterou jsi Pána pánů přijala, abys cele náležela jen Jemu až do své poslední hodinky a po všechny věky věkův. Amen.

*

Na svátek Navštívení Panny Marie.

Jaké to sdílné a přátelsky upřímné srdce máš, Panno Maria! Sotvaže jsi zvěděla, že Bůh Tě vyvolil za Matku Syna svého, již spěcháš k své drahé příbuzné Alžbětě, aby ses s ní dělila o tu radost. Ale nevynášíš přitom sebe, nýbrž naopak, plna pokory, vzdáváš čest a chválu Tomu, který Tě vyvolil. Nuž, vypros mi na Bohu tutéž pokoru a totéž dobré přátelství s dobrými lidmi a vroucími Tvými ctiteli, abych je nikdy ne-

pohoršoval životem, ale abych vždy je těšil a sílil v důvěře k Bohu i k Tobě, jako Tys potěšila a posílila svým zvěstováním radostné noviny Alžbětu. Jako Tvůj věrný ctitel nechci znáti nepřátelství, závist a nesyváry. Naopak, chci všeho se střežiti, čím bych bližní zarmoutil anebo je urazil. Tak to velí i Tvůj Syn, Pán a náš Spasitel. A pakli jsem Jej přece urazil, splň onu prosbu, kterou k Tobě pronášejí všickni křesťané: „Se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj.“ Amen.

*

N a d e n N a n e b e v z e t í P a n n y M a r i e.

Jak krásně jsi dokonala svůj spanilý život, ó přesvatá Panno Maria. Na Tobě, věru, se naplnilo, že jaký je život, taková jest i smrt. Proto Tvoje smrt byla krásná a utěšená, neboť zajisté nebyla Ti ničím jiným než branou vedoucí do nebe. Tam vzal Tě Tvůj Syn, Tvůj Pán a náš Spasitel i s tělem, třeba že je apoštolové dle lidského zvyku chtěli uložití do hrobu. Avšak i v nebi znej se k nám, Paní naše, Orodovnice naše, třeba že jsi tam vyvýšena nad anděly, a třeba že jsi i tam královnou všech Svátých. Nehleď na naši chudobu a zvláště na chudobu mé duše, jež na lásku a na ctnosti jest tak málo a snad pramálo boha-

tá. Kéž aspoň láska k Tobě je mým pokladem a začátkem lepšího života, abych i já se dostal do nebe a zanechal po sobě čestnou památku, jak se sluší a patří na Tvého ctitele. Amen.

*

Pobožnost k Sedmibolestné Panně Marii.

(Křesťanský lid odedávna soustrastně rozjímal o utrpení Panny Marie. Za toutéž příčinou byl kolem roku 1233 založen i zvláštní řád „služebníků Panny Marie“ [Servitů], který rychle se rozšířil po světě a všude budil úctu k Bolestné Rodičce Boží. Od oné doby zvláště byly oblíbeny i obrazy nebeské Královny, na nichž byla zobrazena se srdcem sedmi meči protknutým, jak to často vidíme v našich chrámech a na četných poutních místech. Roku 1423 byl sněmem kolínským k té drahé upomínce založen i zvláštní svátek, který slul „Památkou úzkostí a bolestí bl. Panny Marie“. Poněvadž tehdy nemohly se svátky slaviti v době čtyřicetidenního postu, slavil se v pátek po třetí neděli velikonoční. Teprve roku 1727 poručil papež Benedikt XIII., aby tento svátek se slavil po celé církvi a to v pátek po Smrtné neděli, jak jest dosud. Součástí modliteb na tento památný den tvoří hymnus „Stála Matka podle příže,“ který tu v českém překladě otiskujeme:)

M o d l i t b a.

Blahoslavená Rodičko Boží, Maria Panno, kdo vroucněji miloval Ježíše než Ty, která jsi mu stála z lidí nejbliže? Ani tehdy, když jej všickni opustili, Tys neza-

přela, že jsi jeho vřele milující Matkou. Nic jsi nedbala své mdloby, potupného pohrdání a přebolestného pohledu na jeho muka, třeba že na Tobě se splnila slova Simeonova: „A srdce Tvé pronikne meč” (bolesti). Nebyl to však meč jen jeden, jenž proklál Tvoje přecisté srdce. Vždyť přebolestná to byla chvíle: 1) když se Kristus s Tebou loučil; 2) když ubičován, poplíván a s trnovou korunou byl předváděn lidu na rozkaz Pilátův; 3) když ješ na kříž přibíjeli; 4) když poloubitého octem a žlučí napájeli; 5) když žalostně volal: „Bože Bože můj, proč jsi mne opustil?” 6) když z úst jeho zazněla slova: „Dokonáno jest!” a když vypustiv duši, skončil; a 7) když jeho mrtvé a poseté ranami tělo Tobě na klín položili.

A co mne nejvíc dojíká a také mne se dotýká, jest to, že i já jsem byl příčinou všech těch bolestí Tvého Syna a tudíž i bolestí Tvých. Ano, také moje hříchy všechno to zavinily. Proto hořce jich oplakávám a k Tobě a Tvému Synu vzpínám své ruce s prosbou o smilování. Abych je obdržel, vroucně si připomínám, cos také Ty pro mne učinila, moje nejsvětější Matko a Matko všech lidí. I s církví svatou Tě oslavuji hymnem:

**Stála Matka zarmoucená,
podle kříže uslzená,**

když Syn její na něm pněl,
v jejíž duši sténající,
sklíčenou a bědující
přeostřý meč prudce vjel.

A jak smutná, bolem sklána,
byla Ona, požehnaná,
Jednorozeného Máť,
ježto lkala, naříkala,
na muka když pozírala,
v nichž je Synu umírat.

Kdo se zaplakati stydí,
Kristovu když Matku vidí
takým bolem sklíčenou?
Kdo se může nermoutiti,
Matku Pána maje zříti,
pro své dítě ztrápenou?

Ježíšovu vidí bídu
pro nepravost jeho lidu,
když Ho katan zbičoval.
Přemilého vidí Syna,
jak opuštěn v mukách hyna,
ducha Otcí odevzdal.

Nuže Matko, lásky zdroji,
dej ať cítím bolest Tvoji.
soucitně ať s Tebou lkám!
Dej ať moje srdce hoří,
ať se Kristu, Bohu koří,
v lásce Jeho slast tvou mám.

Učiň, svatá Máti Pána,
Ukřižovauého rána,

ať se vtiskne v srdce mé,
Syna Tvého, zraněného,
z lásky ke mně zmučeného,
tresty sdílím bolestné.

Dej mi s Tebou zbožně lkáti,
Zmučeného litovati
dokud budu v těle živ.
Podle kříže s Tebou dlíti,
s Tebou stále sdružen býti,
ve slzách jsem žádostiv.

Nade všechny, slavná Panno,
bez odporu buď mi přáno
v soustrasti si zaplakat.
V každé, době roveň Tobě,
Kristovu smrt uosit v sobě,
a Jeho ran vzpomínat.

Ať jsem protknut Jeho ranou,
krve, které z boku kanou,
krupějemi opojen.
Nechť ohněm lásky planu,
skrýt Tvou, Panno, pod ochranu,
bezpečěn jsem v soudný den.

Až ztad vyjdu v světy jiné,
pro Tvou Matku ať mi kyne,
Kriste, palma vítězná.
Až smrt moje tělo schvátí,
račiž, Pane, duši dáti
v nebesa jít líbezná. Amen.

DEVÍTIDENNÍ POBOŽNOST K PANNĚ MARI, POMOCNICI KŘEŠŤANŮ.

V. Bože, ku pomoci mé vzezři.

R. Pane, k spomožení mému pospěš!

Sláva Otci atd.

D e n 1. Ó nejblahoslavenější Panno Maria, mocná Pomocnice všech křesťanů, kteří s důvěrou k Tvému trůnu se utíkají, popřej sluchu k prosbám svého nehodného ctitele, který Tě vzývá o pomoc, aby se mohl vystříhati hříchu a všech příležitostí k němu.

Zdravas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 2. Ó nejsvětější Panno Maria, Matko dobrotivosti a milosrdenství, která jsi po tolikráte obhájila zřejmě zázračným způsobem křesťanský lid před útoky a zlobou nepřátel, sprost' i duši moji, úpěnlivě Tě prosím, ukladů ďábla, světa a těla, abych po každé úplně mohl zvítěziti nad nepřátele spásy mé duše.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 3. Ó nejmocnější Královno Maria, jež jediná jsi se těšila vítězstvím nad záplavou bludařství, pokoušejícím se vyrvati tolik synů z lůna naší matky církve, dej, abych uprostřed tolika nástrah a úkladů otravných učení, uchoval si neochvějnou víru a čistotu srdce.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 4. Ó nejsladší Matko Maria, jež jsi v dějinách lidstva pro tolik hrdinských činů statečnosti a vytrvalosti nazývána Královnou mučedníků, rač vlíti i v moje srdce sílu, abych vždy a všude neochvějně se znal jako zbožný Tvůj syn, do smrti vytrval v Tvoji svaté službě a zhrdnuv posměchem lidským, veřejně a bez ostychu plnil veškeré své náboženské povinnosti.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 5. Ó nejdražší Matko Maria, jež jsi se ukázala v triumfu papeže Pia sedmého mocnou Ochránkyní, obejmí svým ochranným pláštěm celou církev svatou, zvláště pak vznešenou její hlavu, svatého Otce, a ochraňuj jej ustavičně před útoky nesčetných nepřátel; vzdaluj od něho pozemské starosti a pečuj o něj ustavičně, aby mohl bezpečně dovésti loďici Petrovu

ve věčný přístav spásy a zvítěziti nad zpur-
nými vlnami, které se o její potopení po-
koušejí.

**Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria,
Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.**

**D e n 6. Ó Panno Maria, Královno apo-
štolů, přijmi v svou mocnou ochranu rovněž
kněžstvo a všecken věřící lid, vypros mu
hojnost hodných kněží ducha jednoty a do-
konalé poslušnosti vůči nejvyšší hlavě, řím-
skému papeži, a rozplamen jich zápalem
horlivosti o spásu duší. Zejména pak Tě
prosím, věnuj milostivou svou péči misioná-
řům, aby jim bylo dopřáno dovésti celý svět
ku pravé víře Ježíše Krista, aby byl na ce-
lém světě jeden ovčinec a jeden pastýř.**

**Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria,
Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.**

**D e n 7. Ó nejmilostivější Panno Maria,
Matko blahosklonnosti, která jsi účinnou
svojí přímlovou zachránila křesťanský lid
od moru a jiných časných trestů, přispěj
nám ku pomoci a zbav nás nákazy, zloby a
nevěry, jež tolikerým způsobem, hlavně
vinou špatných sekt, zlovůlí tisku a zkázou
školy se zhoubně vtírá do srdcí věřících,
chtíc je oddáliti od církve a plnění nábožen-
ských povinností. Ujmi se, prosím tě, do-
brých, aby vytrvali, posiluj slabé a lítostí
naplň nešťastné zbloudilce a hříšníky, aby
zavládla na této zemi pravda, zvítězilo krá-**

lovství Ježíše Krista a tím vzrostla i Tvoje sláva a počet vyvolených v nebesích.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 8. Ó Panno Maria, oporo církve svaté a Pomocnice křesťanů, udržuj, prosím Tě, abych setrval ve svaté víře a zachovávej v nitru mém svobodu božích dítek! Já pak Ti slibuji, že nepotřísním své duše ničím hříchem a nepřistoupím k žádné společnosti církví svatou odsouzené. Slibuji Ti rovněž, že vždy poslušen chci býti svatého Otce a biskupů s ním spojených, žádostiv žíti i zemříti v lůně svaté církve katolické, jež jediná mi zaručuje jistou naději věčného spasení.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

D e n 9. Ó nejmilostivější Matko Maria, jež jsi v každickém čase toužila býti Pomocnicí křesťanů, provázej mne svou mocnou ochranou po celý život, zejména však v hodině smrti a učin, abych, milovav a uctívav Tě na zemi, zasloužil si na věky oslavovati Tvé milosrdenství. Amen.

Zdrávas Maria . . . a Sláva Otci . . . Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

V. Učin mne hodným chváliti Tě, ó Panno blahoslavená!

R. Dej mi sílu proti nepřítelům Tvým!

Modleme se:

Všemohoucí milosrdný Bože, jenž jsi pro ochranu lidu křesťanského ustavičnou pomoc v nejblahoslavenější Panně Marii podivuhodně ustanoviti ráčil; učiň milostivě, abychom ochranou její posilováni, v životě zápasíce, zvítěziti mohli v hodině smrti nad nepřítelem duše své. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

O B S A H :

Předmluva	5
---------------------	---

1. K a t e c h i s m u s :

Úvod	11
Zasvěcení se Marii Panně	12
Vroucí život s Marií Pannou . . .	23
Vše skrze Pannu Marii	26
Vše s Pannou Marií	27
Vše v Panně Marii	29
Vše pro Pannu Marii	30
Arcibratrstvo Maria, Královna srdcí	32

2. P ř í p r a v a n a z a s v ě c e n í . 35

12 dní úvah, abys poznal svět . .	35
6 dní úvah, abys poznal sebe . .	43
6 dní úvah, abys poznal Pannu Marii	48
6 dní úvah, abys poznal Pána Ježíše	54

Z á s v ě t n á m o d l i t b a . . . 62

Doslov	65
Kratší zásvětná modlitba	69
Užitečné obětování	70

Doplňk :

Litanie loretánská	72
------------------------------	----

Odpustkové modlitby k Panně Marii:

Modlitba sv. Bernarda	75
Modlitba „Zdravas nejvznešenější” .	75
Tři kratší odpustkové modlitby . .	76
Modlitba sv. Alfonse za dar lásky	77

Tři hymny církevní na svátky P. M.:

Hymnus „Zdravas hvězdo mořská .	77
Hymnus „Ježž zem ctí a hvězdy .”	79
Hymnus všech pannen P. slav.” .	80

Modlitby na jednotlivé svátky P. M.:

Na svátek Neposkvrněného Početí P. M.	81
Na den Narození P. M.	82
Na den Zvěstování P. M.	83
Na den Navštívení P. M.	84
Na den Nanebevzetí P. M.	85
Pobožnost k Sedmibolestné P. M. .	86
Hymnus „Stála Matka podle kříže”	86
Devítidenní pobožnost k Panně Ma- rii, Pomocnici křesťanů	90

